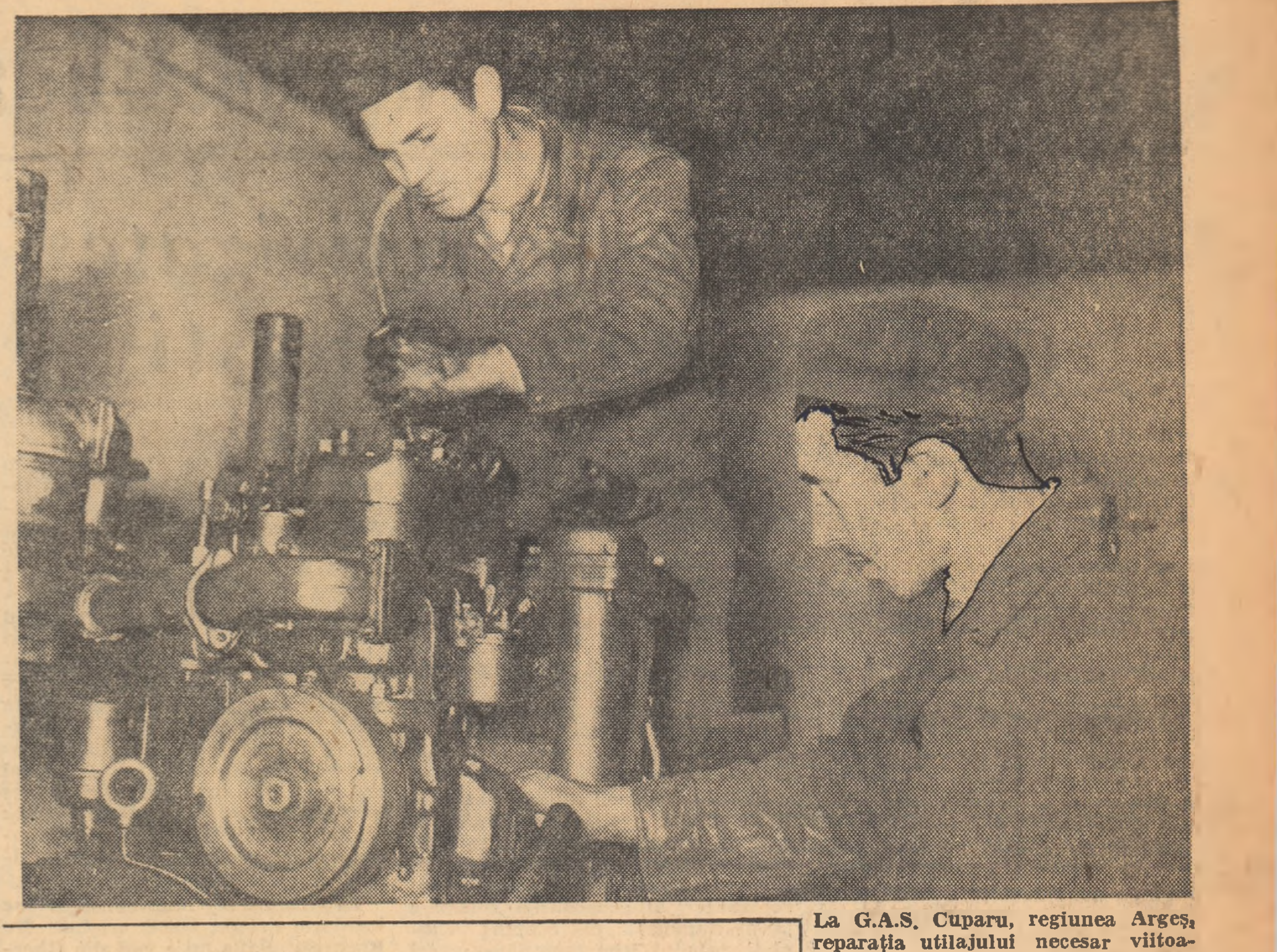
Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 805
Vineri 12 ianuarie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

La G.A.S. Cuparu, regiunea Argeș, reparația utilajului necesar viitoarelor munci agricole este în toi. Iată-i în fotografie pe mecanicul I. Lupu și tractoristul M. Savu, lucrînd la reparația unui motor de tractor.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Sîntem hotărîți să răspundem prin fapte Chemării Consfătuirii

Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști constituie și pentru noi, mecanizatorii de la S.M.T.-Budești, regiunea București, un îndemn puternic de a munci anul acesta și mai bine ca în 1961 și a contribui astfel la obținerea unor producții bogate la culturile vegetale și în sectorul zootehnic al celor 34 de gospodării colective pe care le deservim.

În anul trecut, mecanizatorii noștri și-au ridicat nivelul cunoștințelor profesionale, au exploatat mai bine tractoarele și mașinile agricole. Planul de producție pe 1961 a fost realizat în proporție de 116 la sută, iar prețul de cost al hantrului a fost redus de la 59 lei cît era planificat, la 52 lei. Față de angajamentul luat de mecanizatori, prin contractul colectiv, de a realiza economii în valoare de 412.000 lei, s-au realizat economii de 1.975.949 lei.

Ca urmare a executării lucrărilor contractate — la timp și de bună calitate — unele gospodării colective deservite ca cele din Nana, Luica și altele au obținut pe suprafețe mari recolte bune la hectar. Gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" din Nana, de pildă a realizat pe 851 ha aproape 3.000 kg porumb boabe la hectar, pe 170 ha cîte 1.450 kg floarea-soarelui la ha, iar pe 45 ha — 20.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști ne arată că este necesar ca noi, mecanizatorii, să muncim cu și mai multă hărnicie, executînd în primul rînd arături adînci pe cît mai însemnate suprafețe. În această privință, trebuie să arătăm că în toamna anului 1961, tractoriștii noștri au executat arături adînci nu pe 19.400 hectare cît prevedea planul, ci pe 20.400 hectare, punînd astfel o bază trainică unor recolte bogate în acest an.

În Chemarea Consfătuirii se arată totodată că este necesar să „facem la vreme și cît se poate de bine toate muncile de îngrijire a semănăturilor și să strîngem apoi recoltele la timp și fără pierderi". În 1961, stațiunea noastră a executat lucrări de prășit mecanic pe 2.611 hectare. În acest an însă, cînd sîntem hotărîți ca între altele să ajutăm la obținerea a cîte 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată pe mari suprafețe, vom executa prășitul mecanic pe mai bine de 15.000 hectare. Anul trecut am recoltat păioasele pe 4.509 hectare, din care pe 3.660 ha numai cu combinele; anul acesta vom recolta cu aceste moderne mașini peste 5.500 ha cu păioase.

Citind în Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști îndemnul de a contribui la obținerea unor recolte îmbelșugate, mecanizatorii noștri și-au propus să-și îmbogățească în iarna aceasta în și mai mare măsură cunoștințele necesare bunei întrețineri, reparării și exploatării utilajului ce le este încredințat. În stațiunea noastră, învățămîntul profesional a început, lecțiile fiind urmate de 270 de mecanizatori împărțiți în 4 serii.

În aceste zile de iarnă, noi muncim cu încordare la executarea reparației utilajului necesar în primul rînd în muncile de primăvară. Pînă zilele trecute s-au și reparat 80 tractoare din cele 206 planificate, executîndu-se în primul rînd reparațiile generale și capitale, adică cele mai grele. De asemenea, sîntem pe terminate cu reparatul semănătorilor de păioase și porumb; din cele 240 pluguri au fost reparate 105, iar din cele 22 sape rotative, 17 sînt gata de lucru.

În întrecerea socialistă organizată și urmărită temeinic de comitetul sindicatului nostru, sub conducerea organizației de partid, s-au și evidențiat numeroși membri de partid și utemiști ca C-tin Vădeanu, Traian Dicu, Stelian Eugen, Ștefan Eftimie, C-tin Marin și alții. Sîntem hotărîți să pregătim în mod exemplar tractoarele și mașinile agricole astfel încît să putem lucra anul acesta cu randament sporit și să răspundem cerințelor tot mai exigente ale colectiviștilor din raza de activitate a stațiunii noastre prin obținerea unor cît mai mari recolte la hectar.

GH. NICOLAE, organizator de partid; GH. MARCU, președintele comitetului sindicatului; PETRE ȚUGUI, șef de brigadă; ION CORICI, tractorist

Pe temele zilei

Să îngrijim cu atenție semănăturile de toamnă

Cu toate că ne aflăm în miezul iernii vremea se arată a fi destul de capricioasă. După o perioadă de ninsoare abundentă, a urmat un timp relativ călduros și ploios care a făcut ca stratul de zăpadă să scadă continuu. La sfîrșitul săptămînii trecute cîmpul mai era încă acoperit de zăpadă în Maramureș, cea mai mare parte din Moldova, estul Transilvaniei, estul și sudul Olteniei și Banatului. Exceptînd regiunea București unde cantitatea de ninsoare căzută a fost mai mare, în restul teritoriului arătat, grosimea stratului de zăpadă se menținea între 5-10 cm. Este posibil, de asemenea, ca în perioada următoare să vină din nou ninsoare sau zile geroase.

Condițiile de climă caracteristice ale iernii acesteia ne impun să urmărim permanent și cu foarte mare atenție semănăturile de toamnă pentru a putea lua la vreme cele mai potrivite măsuri de îngrijire a lor. În aceste zile este necesar să recoltăm cu regularitate probe din cîmp pentru a ne putea da seama de stadiul de vegetație a culturilor. Acolo unde cîmpul este descoperit iar plantele sînt firave recomandăm cultivatorilor să aplice pe solul înghețat îngrășăminte.

Cînd zăpada se așterne într-un strat gros și afînat pe un sol dezghețat, există primejdia ca plantele să piară din lipsa luminii și aerului. Uneori se poate întîmpla ca deasupra zăpezii să se formeze un strat de gheață care este la fel de vătămător pentru culturi. În prima situație este necesar ca după o ninsoare abundentă să tăvălugim zăpada cu tăvălugi grei; în cazul formării crustei de gheață vom folosi pentru spargerea ei grapele stelate, tăvălugii dințați, plimbarea cu animalele și altele.

Un mare pericol îl prezintă pentru semănăturile de toamnă băltirea apei. Plantele care stau mai multă vreme sub apă „se clocesc", adică cu alte cuvinte mor înnăbușite din lipsa aerului. Pentru a preîntîmpina acest neajuns, acolo unde există primejdia ca apa să stagneze pe semănături, vom face din vreme șanțuri de scurgere cu plugul sau casmaua, sau vom săpa gropi absorbante.

Respectînd aceste cîteva recomandări vom putea asigura cerealelor însămînțate în toamnă condiții prielnice de iernare și vom contribui la obținerea unei producții mari în anul acesta.

„În anii puterii populare numărul inginerilor, tehnicienilor agronomi, zootehnicienilor și medicilor veterinari a sporit de aproape 9 ori față de 1938".

(Din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști).

În S. M. T.-urile regiunii București

Un ritm mai intens reparațiilor de iarnă

Mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii București, intensificînd lucrările de reparare a utilajului necesar viitoarelor munci agricole de primăvară, au dobîndit pînă în prezent succese de seamă în această acțiune. Astfel, pînă săptămîna trecută lucrătorii din aceste unități au izbutit să repare 3.477 tractoare, din cele 5.504 tractoare planificate a fi reparate în perioada de iarnă.

Așa, de exemplu, după cum ne informează corespondentul nostru Ion Danciu, mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni, raionul Fetești, au terminat reparația a 81 tractoare, din cele 103 planificate. Tot aici au mai fost reparate 40 de pluguri, 24 de semănători pentru porumb, precum și alte mașini agricole. S-au economisit piese de schimb în valoare de 60.000 de lei. Printre fruntașii la reparații se numără mecanizatorii Dumitru Cojanu, Ilie Chiru, Ion Lupu, Ion Fotă și alții.

Fruntași pe regiune la reparația de iarnă a utilajului se situează mecanizatorii de la S.M.T. Orbeasca, care au reparat pînă de curînd 121 tractoare, din cele 135 planificate, adică 89 la sută, precum și 79 la sută din pluguri, 72 la sută din semănători, 70 la sută din cultivatoare. Între 80—87 la sută din tractoare au fost reparate și în S.M.T.-urile Gura Ialomiței, Fetești, Țăndărei și Cuza Vodă.

Un sprijin prețios au primit mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii București din partea uzinelor de reparații din Ciulnița, Dudești-Cioplea și Roșiori, care au reparat un număr de 408 motoare și 174 tractoare, din cele 413 și respectiv 293 afluite. În această privință trebuie amintit că în uzinele de reparații S.M.T.-urile din regiune mai au de trimis spre reparare peste [illegible] de motoare și tractoare — sarcină ce trebuie dusă grabnic la îndeplinire.

Dacă reparația tractoarelor se desfășoară satisfăcător, trebuie arătat că în S.M.T.-urile acestei regiuni revizuirea și punerea la punct a mașinilor agricole nu se execută în ritmul planificat. Astfel, plugurile nu au fost reparate decît în proporție de 41 la sută, semănătorile de păioase — 40 la sută, cele de porumb — 61 la sută, cultivatoarele — 23 la sută.

Mult rămase în urmă cu reparația de iarnă a mașinilor agricole sînt îndeosebi S.M.T.-urile Ulmeni și Călugăreni, care au realizat doar 23—43 la sută la principalele mașini agricole. Ceva mai mult, în aceste unități este mult întîrziată și reparația tractoarelor, lucrare care nu a fost executată decît în proporție de circa 25 la sută din volumul planificat.

Deosebit de alte cauze, la rămînerea în urmă a reparațiilor a contribuit într-o oarecare măsură și lipsa unor piese de schimb care nu au fost asigurate pînă în prezent de bazele de aprovizionare D.G.A.D. Este vorba în primul rînd de circa 20 de repere pentru tractoare, ca și de unele piese pentru mașini agricole.

Pentru un ritm mai viu al lucrărilor de reparații este necesar ca unitățile S.M.T. să intensifice munca în ateliere, iar bazele D.G.A.D. să asigure livrarea la timp a tuturor pieselor și ansamblelor ce sînt necesare executării acestor lucrări.

ION LEȘEANU

Lucrări de calitate

În aceste zile în atelierul mecanic al S.M.T.-ului Drăgășani, regiunea Argeș, se lucrează de zor la reparația utilajului necesar viitoarelor munci agricole.

— Pentru a executa lucrări de cea mai bună calitate și în timpul stabilit, spunea de curînd mecanicul șef al stațiunii, tov. ing. Gogu Gărea, noi am organizat munca de reparații la tractoare pe [illegible] ansamble, iar la mașinile agricole, pe echipe.

Munca se desfășoară cu spor. Sub supravegherea șefului de atelier Ion Avram și a mecanicului controlor Pavel Ștefănescu, înainte de a fi introduse în reparații, tractoarelor li se face un control asupra stării tehnice, după care li se întocmește devizul de lucrări. Apoi, organele tractorului sînt demontate și trecute la posturile respective spre reparare.

Lucrînd cu vrednicie, lucrătorii de aici au reușit să termine pînă acum reparația a peste 40 de tractoare, precum și a numeroase grape, semănători de porumb și diferite anexe de exploatare. Printre fruntașii la lucrările de reparații se numără mecanicii Vasile Palera, Emil Manolescu, Ion Drăcea, Dicu Stan, Stanciu Stan, Alexandru Popescu și alții.

Spre succese tot mai mari

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej rostită la Consfătuire și Chemarea Consfătuirii au fost citite cu deosebită atenție și pe marginea lor s-au purtat discuții însuflețite. Ce vom face noi pentru realizarea îndemnurilor adresate nouă de partid, de Consfătuirea colectiviștilor?

Înainte de a vorbi despre planul pe 1962 să ne oprim puțin asupra succeselor obținute anul trecut.

Prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, gospodăria noastră colectivă a realizat — cu tot timpul nepriclnic — peste 1.900 kg de grîu la ha, 2.300 kg mazăre la ha și 3.150 kg porumb boabe, în medie, la hectar, pe întreaga suprafața însămînțată cu aceste culturi. O atenție deosebită am acordat în cursul anului trecut sectorului zootehnic. Din prăsilă proprie, cît și cu ajutorul fondurilor acordate de stat, fermele zootehnice ale gospodăriei au ajuns să numere la sfîrșitul anului 1961 — 63 de vaci cu lapte, 125 de juninci și 84 capete tineret. Îngrijite din ce în ce mai bine, vacile ne-au dat o producție de 1.747 litri de lapte pe cap de vacă furajată. E o producție cu care nu ne mulțumim și pe care ne vom strădui s-o mărim în cursul acestui an. În același sector noi mai avem 1.130 oi și mioare, 365 porcine, peste 4.000 păsări etc.

O bună parte din produsele realizate, atît în sectorul vegetal cît și în cel zootehnic, au fost valorificate. În 1961 noi am vîndut statului 32 vagoane grîu, 36,5 vagoane porumb, 250 porci grași, 33.000 litri lapte de vacă, 12.000 litri lapte de oaie, păsări, însemnate cantități de lînă, de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. Toate acestea ne-au adus venituri frumoase. Fondul de bază al gospodăriei a trecut de 2 milioane lei, iar valoarea zilei-muncă, a atins 30 lei, din care în bani 10 lei.

Toate aceste venituri s-au răsfrînt asupra bunăstării colectiviștilor. În anul 1961 foarte multe familii de colectiviști și-au construit case noi sau le-au modificat pe cele mai vechi, 150 familii și-au cumpărat mobilă și numeroși colectiviști și-au luat motorete, motociclete, biciclete. Comuna noastră colectivizată „se cunoaște — așa cum se arată în Chemare — de departe".

Succesele dobîndite sînt un puternic stimulent în munca pentru obținerea de noi și noi realizări. De aceea, în aceste zile, cînd lucrăm la întocmirea planului de producție pe 1962, mulți colectiviști fac consiliului de conducere numeroase propuneri pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei. Pe 410 din cele 455 ha pe care le vom cultiva cu porumb vom căuta să realizăm o producție de 5.000 kg porumb boabe la ha. Pregătirile le-am început din timp. Pămîntul a fost arat de mecanizatorii brigăzii a V-a de la S.M.T. Poiana Mare, condusă de Ion Fluture — la o adîncime de 35 cm. Am împrăștiat pe o bună parte din teren cîte 20 tone gunoi de grajd, iar pe unele porțiuni unde pămîntul avea mai mare nevoie, cîte 200 kg superfosfat la ha. Căratul gunoiului la cîmp continuă și în prezent. În primăvară și vară — după însămînțat — vom aplica toate regulile agrotehnice pe care în prezent colectiviștii din brigăzile de cîmp le studiază în cele 3 cercuri agrotehnice care funcționează în gospodăria noastră.

Prin obținerea unor producții mari de cereale vom avea posibilitatea să predăm statului cantități mai mari să dezvoltăm și mai mult sectorul zootehnic. Vrem ca la sfîrșitul anului în care am intrat să ajungem la 200 vaci și 150 juninci, majoritatea din prăsilă proprie, să obținem în medie 2.000 litri lapte de la fiecare vacă. Vom îngrășa și vinde statului 500 porci, vom crește peste 10.000 păsări, punînd accent îndeosebi, pe creșterea rațelor și gîștelor pentru care avem condiții bune prin folosirea bălții din apropierea comunei.

Pentru ca animalele să crească bine, să producă mai mult, vom da o atenție deosebită asigurării bazei furajere — în plan am și prevăzut să însămînțăm 170 ha cu porumb siloz și vom însămînța pe suprafețe mari culturi intercalate și duble — cît și construirii de adăposturi. În 1961 noi am construit o uzină electrică a gospodăriei. Curentul electric îl folosim nu numai pentru luminat ci și pentru mecanizarea unor lucrări. Pentru uruială nu mai mergem la moară. O uruim noi în gospodărie. În 1962 cu ajutorul electricității vom toca furajele și vom introduce adăpatul automat.

Desigur că în gospodărie sînt și alte rezerve pe care, sîntem siguri, colectiviștii noștri le vor aminti la discutarea planului de producție pe 1962.

Muncind cu însuflețire, aplicînd sfaturile Consfătuirii pe țară a colectiviștilor, membrii gospodăriei noastre vor obține în acest an succese mai mari decît cele din 1961, în dezvoltarea gospodăriei, în creșterea veniturilor, în creșterea bunăstării lor.

GH. PAȘA
președintele gospodăriei agricole colective „Inainte", comuna Poiana mare, raionul Calafat

O STEA DE AUR PE PIEPTUL UNUI OM

La puține zile după marele sfat al colectiviștilor, m-am repezit, cu plaivasul ascuțit și cu inima încărcată de bucurie prin părțile Argeșului, la Stoicănești, pentru a sta la poveste mai lungă cu un om pe pieptul căruia strălucește o stea de aur, Steaua de Erou al Muncii Socialiste. Reținusem chipul acestui om chiar din primele zile ale Consfătuirii de la București. Cuvîntul acestui destoinic președinte de gospodărie colectivă, spus cu elocvență și cu mîndrie era cuvîntul unui trimis al satului socialist, tot mai frumos, tot mai încărcat de bogăție. Cum lucrările Consfătuirii nu mi-au dat destul răgaz să-l cunosc mai îndeaproape pe tovarășul Dumitru Tudose, cum v-am spus, după încheierea lor, mi-am luat plaivasul și tașca și du-te, măi frate reporter, în satul eroului.

— În seara asta, tovarășe Tudose, trebuie să fiți muza mea. Cititorii ziarului „Agricultura Nouă" vor să vă cunoască mai bine.

Omul zîmbește și-mi răspunde la o întrebare pe care nu i-am pus-o:

— Poate că cititorii ziarului „Agricultura Nouă" vor să cunoască mai bine gospodăria colectivă din Stoicănești. Ce părere aveți, tovarășe reporter?

— Sînt întru totul de acord cu dvs., tovarășe președinte. Îngăduiți-mi atunci să-mi formulez o altă întrebare: cititorii ziarului vor să-l cunoască pe tovarășul Dumitru Tudose și succesele gospodăriei colective din Stoicănești. Aș avea o rugăminte: vorbiți-mi despre viața dvs.

— Nu-s mare povestitor, vă rog să mă credeți, se scuză interlocutorul meu.

— Nu-i nimic.

Omul din fața mea își aprinde țigara și începe să vorbească.

— Păi sînt și eu un om ca ceilalți. Un țăran care pînă la 23 August 1944 n-a avut nici stea, nici mămăligă în traistă. Am fost la tata șase copii necăjiți. Tare mi-a plăcut să învăț, dar n-am putut pe cît mi-a fost dorința. Am făcut 7 clase primare, din care patru fără cărți. N-avea tata bani.

— Ce vă doreați, de exemplu, acum 25 de ani?

— Să am o pereche de pantofi. Mi-a fost cu neputință să-mi îndeplinesc această dorință atunci. Șase copii mîncam mămăligă de pe un hectar de pămînt, că atîta avere

avea tata. Așa că în loc de pantofi m-am mulțumit cu sandale de lemn.

— Ați lucrat și la moșieri.

— Nu numai eu. Tot satul a slugărit pe 14 moșii din jur.

— Ce făceați în 1945?

— Eram cioban la oile satului și eram utecist.

— Vă amintiți o acțiune frumoasă, politică, din 1945?

— Da. Cea cu ziarul „Scînteia". Îmi amintesc că mergeam 44 de km pe picioare pentru ca să aduc ziarul „Scînteia".

— Și în seama cui lăsați atunci turma de oi?

— În seama altor băieți, tovarăși buni.

— Tovarășe președinte, sînteți un om tînăr, aveți 36 de ani și nițică zăpadă în păr.

— Ce să-i faci? M-a nins cam demult.

— Dacă nu mă înșeală memoria, gospodăria dvs. e veche. Din 1949.

— Adevărat.

— Ați fost cam sărăcuți la întemeiere.

— Și asta e adevărat. La înființare averea obștească a gospodăriei era de 43.510 lei.

— Și acum?

— 8.200.000 lei.

— Ce sector zootehnic aveați în 1949?

— 24 de boi și cai. Atît.

— Și azi?

— 930 taurine, 2.100 oi, 900 de porcine, 1.400 de păsări.

— Nu vă supărați, tovarășe președinte, dar nu pricep un lucru.

— Vă rog.

— La tribuna Consfătuirii, dvs. spuneați că aveți 900 taurine, acum îmi spuneți că aveți 930. Nu pricep.

Președintele rîde din toată inima.

— Păi așa stau lucrurile. Atunci am avut 900 taurine, azi avem 930 și nu peste multă vreme vom avea peste 1.000. E ceva rău în aceasta? Eu cred că nu. Trebuie să sporim neîncetat cifrele în sectorul zootehnic. Pe vremuri era o vorbă: „Cu vitele se scoate sărăcia din casă". În condițiile socialismului, zicala asta trebuie transformată astfel: „Cu vitele sporim bogăția gospodăriei colective". Credeți că am dreptate?

— De-o mie de ori. Aș dori să-mi spuneți cîte ceva despre traiul colectiviștilor.

— Îmi pare bine că ați pus o asemenea întrebare. Avem o mare bucurie: toți oamenii din comună sînt colectiviști. Noi credem că acesta este unul din succesele noastre de seamă. E meritul colectiviștilor harnici și în primul rînd meritul comuniștilor că am atras în gospodăria colectivă pe toți țăranii. Cum trăiesc oamenii în colectivă?

GEORGE CIUDAN

(Continuare în pag. 4-a)

NOI OGOARE UNITE

De la întovărășire la gospodăria colectivă

În anul care a trecut, organizația de partid din satul Slobozia, comuna Roznov, raionul Buhuși, printre alte metode de lămurire a țăranilor muncitori asupra superiorității lucrării pămîntului în gospodăria colectivă, a inițiat la căminul cultural, conferințe, seri de calcul, jurnale vorbite, seri literare etc., la care au participat sute de săteni. Prin grija comitetului executiv al sfatului popular comunal s-au organizat în mai multe rînduri vizite ale întovărășiților la gospodăriile agricole colective din Goșmani-Romîni, Dochia și altele.

Aici, țăranii muncitori din Slobozia au vizitat pe îndelete fermele de animale, s-au interesat cum este organizată munca în brigăzi, au vizitat construcțiile gospodăriilor colective și zecile de case noi ridicate de colectiviști, văzînd cu ochii lor că aceștia duc o viață îmbelșugată, fericită.

Întovărășiții din Slobozia au mai aflat că în toamna trecută, colectiviștii au obținut, de exemplu, cu peste 600 kg grîu la ha mai mult față de întovărășirea lor. Socotind după suprafața de grîu pe care au cultivat-o ei anul trecut au văzut că diferența de producție echivalează cu cantitatea de 12 vagoane de grîu.

Așa se face că în urma vizitelor întreprinse și gîndindu-se și la celelalte venituri pe care le-ar fi obținut în gospodăria colectivă, întovărășiții din Slobozia au lăsat la o parte îndoiala și au făcut cereri pentru înființarea unei gospodării colective.

În ziua de 17 decembrie 1961, țăranii muncitori din satul Slobozia au sărbătorit un eveniment de mare importanță pentru viața lor — inaugurarea gospodăriei agricole colective „Scînteia".

Gospodăria agricolă colectivă a luat ființă cu 525 familii care muncesc împreună 685 hectare teren arabil. În consiliul de conducere al gospodăriei, au fost aleși 9 tovarăși, printre care tov. Ion T. Colobanea președinte, Gheorghe Găucan vice-președinte, iar ca membri Lica Bîrsan, C-tin Tudorache, Ion D. Găucan și alții.

ION AXINTE
corespondent

Au pășit cu încredere în marea familie a colectiviștilor

Convingîndu-se, în urma vizitelor făcute la gospodăriile colective milionare din raion ca cele din Sîntana, Șimand, Zerind și a discuțiilor purtate cu colectiviștii, că gospodăria agricolă colectivă e singura cale spre belșug și bunăstare, 159 de familii de țărani muncitori din comuna Boiu, raionul Criș, regiunea Crișana, și-au unit o suprafață de 316 hectare, înființînd o gospodărie colectivă căreia i-au dat numele de „30 Decembrie".

— Pe mine, spunea celor din jur Andrei Toth, m-au uimit veniturile colectiviștilor din Zerind. E adevărat că au peste 2.000 de hectare, 695 de bovine, 347 de porcine și aproape 2.000 de oi, 7 grajduri și alte numeroase construcții. Familia colectivistului Katoy Andrei a primit pentru zilele-muncă făcute în gospodărie, 2.349 kg. grîu, 3.023 kg. porumb, 72 kg. zahăr, 10.845 lei în numerar și alte numeroase produse. Mai e de mirare că în cîțiva ani 60 de colectiviști și-au făcut case noi, că alții și-au luat mobilă, aparate de radio și multe altele?

Noii colectiviști au pornit la drum cu o avere obștească alcătuită din: 21 de cai, 20 de căruțe, o batoză, un rutier, o magazie cu o capacitate de 60 de vagoane, o moară cu ciocănele, un selector, pluguri, grape etc.

La sărbătoarea colectiviștilor din Boiu au venit în ospeție colectiviști din Zerind, Adea, Avram Iancu, Ciumeghiu și altele. Dansatorii din Țipari, brigada artistică de agitație din Adea, orchestra colectiviștilor din Sîntana au prezentat un program de toată frumusețea.

Delegații a numeroase unități agricole socialiste din raion au felicitat pe noii colectiviști, le-au făcut daruri, urîndu-le să pășească cît mai curînd în rîndul unităților fruntașe din raionul Criș.

Chiar în ziua inaugurării gospodăriei colective din Boiu, alte 32 de familii, cu o suprafață de 72 de ha. au făcut cereri pentru a fi primite în noua gospodărie colectivă.

ION COTOI
corespondent

Filmul în sprijinul dezvoltării agriculturii

Prin satele colectivizate ale regiunii Ploieşti

Aceasta este titlul ultimului film documentar lucrat de mine, şi trebuie să mărturisesc că a fost un film care m-a pus la grea încercare, contactul meu cu lumea satelor fiind, în trecut, cît se poate de sumar. Singura mea şedere mai lungă la ţară fusese prilejuită de refugiul din vara anului 1944, pe timpul bombardamentelor aeriene, cînd, împreună cu întreaga familie, ne aciuiserăm într-un sat din Argeş. Impresiile culese acolo au rămas însă şi astăzi cît se poate de vii: rar mi-a fost dat să văd meleaguri mai frumoase ca cele argeşene!... Dar şi condiţiile mizere de viaţă ale ţărănimii din acea vreme mi-au rămas adînc săpate în amintire.

Şi iată că în vara lui 1961, după trecerea a 17 ani, aveam să petrec din nou două luni prin satele ţării noastre, de data aceasta însă prin satele colectivizate ale regiunii Ploieşti.

Munca asupra unui film se împarte în mai multe perioade. Una dintre primele este aceea a prospecţiei, în timpul căreia realizatorii fac cunoştinţă cu locurile şi cu personajele viitorului film. În momentul în care ne-am apucat de treabă era de-acum mijlocul verii şi mai rămăseseră de făcut foarte multe: scrierea şi aprobarea scenariului, organizarea filmării şi filmările propriu-zise. Toate aceste lucruri necesită un anumit timp; dar cum noi voiam să prindem măcar o parte din muncile agricole din acest an, trebuia să fim foarte expeditivi. Prin urmare, am fost nevoiţi să reducem la jumătate timpul necesar pentru ducerea la bun sfîrşit a acţiunilor pomenite mai sus; toată perioada de prospecţie s-a redus la o săptămînă. Fără îndoială, timpul a fost prea scurt, mai cu seamă pentru mine: făceam sute de kilometri pe zi, vizitam cîte şase-şapte gospodării colective, făceam cunoştinţă cu zeci de oameni, înseamnam nenumărate impresii, atît de noi şi de inedite, încît mă întrebam cu uimire în fiecare seară, cum de putuseră încăpea atîtea într-o singură zi de viaţă! O uimire şi mai mare însă mi-o prilejuiau schimbările pe care le întîlneam la fiece pas faţă de realităţile cunoscute de mine ale anului 1944: casele noi ale colectiviştilor, magazinele săteşti, bicicletele, motocicletele, clădirile gospodăreşti ale colectivelor!... Şi dacă ar fi fost după impresia deosebită pe care mi-o produceau, apoi filmul nostru ar fi trebuit să fie nesfîrşit în lungime, pentru că la fiecare lucru nou pe care îl vedeam, îmi spuneam: „Şi

PETRE SIRIN
regizor
la Studioul de filme documentare „Alexandru Sahia"

asta trebuie să apară negreşit în film... şi asta..., şi astălaltă...!". Dar ca şi oricare artă, filmul are legile lui precise, nerespectarea cărora duce la scăderea calităţii sale artistice, şi lungimea exagerată e unul din păcatele de moarte de care trebuie să se ferească un regizor.

Multe gospodării colective au prilejuit ochilor noştri o adevărată încîntare. De pildă, nu voi uita niciodată emoţia pe care ne-a prilejuit-o la prima vedere complexul zootehnic al gospodăriei colective „Iosif Rangheţ" din comuna Clorăşti, raionul Rimnicul Sărat: zeci de clădiri albe, bine proporţionate, aşezate în rînduri drepte, atît în lungime cît şi în adîncime, printre spaţiile de un verde odihnitor ale lucernei...

— Iată o imagine a viitorului! am exclamat eu în sinea mea. E o imagine pe care în scurt timp o vom putea întîlni pretutindeni în satele noastre.

Emoţia pe care am resimţit-o atunci, am vrut neapărat s-o comunicăm şi spectatorilor viitorului nostru film. Dar pentru aceasta ar fi trebuit să le prezentăm complexul clădirilor gospodăreşti de undeva de sus, ca să-l poată cuprinde dintr-o singură privire. Asa ceva se putea realiza însă numai din avion, aşa că hotărîrăm să ne facem [illegible] ca să căpătăm unul pentru perioada filmărilor. Şi iată că sosi şi aceasta, iar de avion, atît din cauze obiective, cît şi din neglijenţă, nici pomeneală... Ce să ne facem? Lucrul însă [illegible] întîmplarea, bună prietenă a regizorilor de film, i-a îndemnat pe colectiviştii din Clorăşti să ridice în dreptul complexului zootehnic nişte şire de paie atît de înalte, încît n-am mai avut trebuinţă de nici-un avion: puteai vedea din vîrful lor la cel puţin zece kilometri depărtare jur-împrejur.

Tot colectiviştii din Clorăşti ne-au prilejuit şi alte imagini frumoase din filmul despre regiunea Ploieşti: întinderi nesfîrşite cultivate cu sfeclă de zahăr, munţi întregi de ştiuleţi aurii în timpul culesului de porumb...

Tot umblînd aşa dintr-o gospodărie colectivă într-alta, am ajuns însă cu timpul la concluzia că în spatele impresiilor puternice stau nu atît imaginile frumoase, cît oamenii.

Acolo unde am avut răgazul să-i vedem pe aceşti oameni minunaţi în acţiune, impresia produsă a fost întotdeauna puternică şi inedită. Realizările gospodăriei colective „Iosif Rangheţ" din Clorăşti sînt legate indisolubil pentru mine de figura masivă şi totodată blajină a preşedintelui Ion Coman, sau de chipul nervos şi dîrz al inginerului Andrei Constantin. La Starchiojd, în raionul Teleajen, am văzut propăşirea viitoare a gospodăriei colective prin ochii întreprinzătorului şi energicului ei preşedinte Ion Oprea, profesor de geografie pînă mai acum doi ani. Astăzi, tovarăşul Oprea face geografie practică şi revoluţionară: schimbă înfăţişarea dealurilor erodate ale Teleajenului, plantînd livezi de meri şi vişini.

La Ghergheasa l-am cunoscut pe inginerul Erimia Petre, originar din Bucureşti. Soţia lui e însă din Ghergheasa şi acum tovarăşul Erimia activează în cadrul colectivei de aici într-o triplă calitate: de inginer, de colectivist, şi de vice-preşedinte, — un exemplu emoţionant pentru tinerii de vîrsta lui.

Dar puterea impresiei pe care ţi-o produce apropierea de aceşti oameni noi, crescuţi de partid, stă mai cu seamă în contrastul dintre modestia proprie firii lor şi faptele cu totul deosebite de care dau dovadă. Mitu Tudoriţa, în vîrstă de numai 18 ani, e una din îngrijitoarele de păsări fruntaşe ale gospodăriei „7 Noiembrie" din comuna Bălăceanu, raionul Rimnicu Sărat. Din cei 1600 pui de o zi crescuţi de dînsa a murit numai unul singur.

— Dar şi acela o fi fost bolnav, afirmă cu tărie Tudoriţa, pentru că aşa cum i-am grijit eu, nu putea să se îmbolnăvească!

Tovarăşul Fus Vasile este îngrijitor-mulgător în gospodăria „Victoria Socialismului" din satul Bogza, înfiinţată abia la începutul anului trecut. Pînă în vară, cînd au apărut furajele noi, gospodăria n-a putut să crească taurine, cirezile de vaci luînd fiinţă abia în luna iulie, din animale de strînsură. Şi cu toate acestea, tovarăşul Fus a reuşit să obţină în medie 2.660 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Şi cîţi oameni de acest fel nu sînt în întreaga regiune, oameni pe care filmul nu-i cunoaşte, sau pe care din cauza timpului prea limitat nu i-am putut cunoaşte! Din păcate însă, un singur film nu poate să-i cuprindă pe toţi, dat fiind că există o lege care interzice lungimile...

Această lege mă sileşte să închei şi articolul de faţă. Dar oricît ar fi de riguroasă, legea aceasta nu mă apasă: vom mai face şi alte filme, despre colectivişti, despre munca şi viaţa lor fericită, care ne vor prilejui noi prospecţii şi cunoaşterea unor alţi oameni adevăraţi, din ce în ce mai mulţi!

Filmul s-a bucurat de mult succes

La cinematografele săteşti din comuna Jucu de Jos, raionul Gherla, a fost prezentat cu mult succes, în luna decembrie, filmul documentar „Milionarii din regiunea Cluj".

Filmul, care prezintă realizările obţinute de gospodăriile colective fruntaşe din regiune este deosebit de folositor în opera de transformare socialistă a agriculturii.

În satul Jucu de Jos filmul a fost vizionat de peste 500 de ţărani colectivişti, dornici să urmeze pilda, să înveţe din experienţa bogată a unor gospodării colective fruntaşe ca cele din Luncani, Cîţcău, Frata, Horoatul Crasnei, Rominaşi şi altele, înfăţişate în acest film documentar.

VASILE PETEAN
corespondent

Pe scurt

● Membrilor gospodăriei agricole colective din Uileacul de Beiuş, regiunea Crişana, li s-a prezentat în ultima vreme spre vizionare mai multe filme documentare şi jurnale agricole. Printre acestea se numără şi documentarul: „Creşterea animalelor în G.A.C.". După vizionarea filmului, medicul veterinar Gh. Axente, le-a vorbit colectiviştilor despre importanţa îngrijirii, hrănirii şi creşterii animalelor în gospodăria lor colectivă.

● În anul trecut, în regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, au fost înfiinţate 30 noi cinematografe săteşti. În prezent numărul total al cinematografelor săteşti din această regiune se ridică la 195. În regiune mai sînt 8 caravane cinematografice care cutreieră comunele şi satele îndepărtate pentru a prezenta în faţa ţăranilor atît filme artistice şi documentare, cît şi jurnale agricole şi de actualităţi.

● Pînă zilele trecute în comuna Bălteni, raionul Vaslui, în cadrul Festivalului filmului pentru sate, au fost prezentate la cinematograful sătesc 8 filme. Au participat peste 1.500 de spectatori din rîndurile ţăranilor.

● În comuna Reteag din raionul Dej, a fost prezentat zilele acestea în cadrul Festivalului filmului pentru sate, filmul „Milionarii din regiunea Cluj". Filmul a fost vizionat de sute de colectivişti. La vizionarea filmului a fost prezent şi Solomon Mauriţiu, preşedintele gospodăriei colective din Cîţcău, colectivă despre care sînt arătate imagini în film. Solomon Mauriţiu a vorbit colectiviştilor din Reteag despre munca şi viaţa colectiviştilor din Cîţcău.

Biblioteca căminului cultural din comuna Sinteu, regiunea Crişana, este înzestrată cu sute de volume de literatură şi agrozootehnice. Zilnic aici se prezintă numeroşi colectivişti care împrumută cărţi din filele cărora îşi îmbogăţesc cunoştinţele.

Foto: T. IOANES

Şi-au depăşit angajamentele

În urma colectivizării în întregime a comunelor şi satelor din raza lor de activitate, în faţa mecanizatorilor din S.M.T. Săcuieni, regiunea Crişana, au stat sarcini deosebit de importante: volumul de lucrări, de pildă, a crescut simţitor în 1961 faţă de anii anteriori; acum lupta pentru recolte bogate la hectar trebuia desfăşurată deci pe o suprafaţă mult mai mare.

Potrivit noilor sarcini, mecanizatorii din această staţiune, sub îndrumarea permanentă a organizaţiei de partid şi mobilizaţi în întrecerea socialistă de către comitetul sindicatului au pregătit bine întregul utilaj; au pornit cu avînt la muncă şi au acordat o mare atenţie îngrijirii tractoarelor şi maşinilor în timpul exploatării şi folosirii întregii lor capacităţi de lucru.

Desfăşurînd cu însufleţire întrecerea socialistă, ei au reuşit astfel ca, atît în campania agricolă din primăvara şi vara anului 1961, cît şi în cea de toamnă să efectueze un volum mai mare de lucrări decît era prevăzut. Planul campaniei de primăvară, bunăoară, a fost realizat în proporţie de 127 la sută, cel de vară de 112 la sută, iar cel de toamnă de 104,5 la sută. Aceste depăşiri reprezintă 5.986 hantri, adică 8,2 la sută faţă de planul anual. (Angajamentul luat în cadrul întrecerii socialiste fusese de 3.500 ha. a.n.).

Rezultate bune au obţinut mecanizatorii acestei staţiuni şi în privinţa reducerii preţului de cost al hantrului. Realizînd economii la piese de schimb şi carburanţi în valoare de peste 300.000 de lei (angajamentul fusese de 73.000 lei) costul hantrului a scăzut cu aproape 4 lei.

Punînd un accent deosebit pe executarea la timp şi de bună calitate a lucrărilor agricole, mecanizatorii din S.M.T. Săcuieni au dobîndit — cu toate condiţiile climaterice nefavorabile din 1961 — rezultate bune şi în ce priveşte producţiile medii la hectar. Colectiviştii din comunele Ciocaia, Volvozi şi Diosig, de pildă, au realizat cîte 3.460 kg., 3.150 kg. şi respectiv 4.800 kg. porumb boabe la ha.; cei din Şilindru şi Săcuieni au dobîndit cîte 1.848 şi 1.827 kg. grîu la ha.

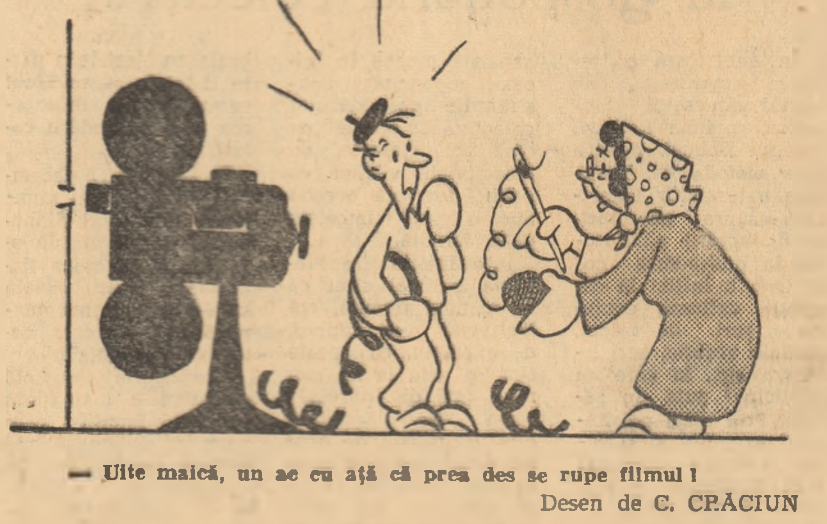
Acest rodnic bilanţ este rezultatul unei întreceri pline de avînt între tractorişti şi brigăzi. Comitetul sindicatului (preşedinte Gavril Kaszany) a organizat întrecerea socialistă între mecanizatorii din aceeaşi brigadă. S-au făcut grafice de întrecere la fiecare brigadă. Pe graficele respective s-a trecut nu numai planul, ci şi angajamentul luat de către fiecare tractorist. Completîndu-se graficele cu rezultatele obţinute în fiecare zi, mecanizatorii au cunoscut zilnic locul pe care îl ocupă în clasamentul întrecerii. Graficul mare de la staţiune şi foaia volantă au arătat de asemenea decadal locul pe care-l ocupă fiecare brigadă.

Făcîndu-se o vie publicitate în jurul rezultatelor obţinute, întrecerea socialistă a devenit din zi în zi mai pasionantă.

Lupta pentru primul loc în întrecerea dintre brigăzi s-a desfăşurat, în fiecare campanie, între mai multe brigăzi. Drapelul de brigadă fruntaşă în campania de primăvară a fost cîştigat de către mecanizatorii din brigada a 5-a condusă de comunistul Vasile Szilagyi. În campania de vară însă, în fruntea întrecerii au trecut cei din brigada a 4-a, iar pe locul II s-au clasat cei din brigada întîia. În toamnă pe primul loc s-au situat din nou mecanizatorii din brigada a 5-a, cîştigînd astfel întrecerea dintre brigăzi pe 1961. Dintre tractoriştii cele mai bune rezultate pe staţiune au fost obţinute de către mecanizatorul Emerik Csiordaş, care a realizat în 1961 peste 1.200 de hantri. Între 1.000 — 1.200 de hantri au realizat în această staţiune 10 tractorişti.

Însufleţiţi de recenta Chemare a Consfătuirii pe ţară a ţăranilor colectivişti, mecanizatorii din S.M.T. Săcuieni se întrec acum la executarea reparaţiilor. Pînă de curînd ei au reparat 70 la sută din tractoarele ce le au în plan şi 65 la sută din maşinile agricole.

V. CAZACU

La cinematograful „1 Mai" din comuna Vînju Mare, regiunea Oltenia, proiecţia filmelor se face cu multe întreruperi.

— Uite maică, un ac cu aţă că prea des se rupe filmul!

Desen de C. CRĂCIUN

DUPĂ PRIMA ETAPĂ

În luna decembrie 1961 în numeroase comune şi sate din raioanele Hîrlău, Iaşi, Negreşti şi Paşcani din regiunea Iaşi au avut loc spectacole cinematografice organizate în cadrul primei etape a „Festivalului filmului pentru sate".

În scopul atragerii unui cît mai mare număr de spectatori, au fost editate peste 1.000 de afişe pentru fiecare etapă, 8.000 de „fluturaşi", 5.000 de orare ale filmelor pentru şcolari. De asemenea, s-au editat şi difuzat 1.000 de pliante care cuprind rezumatul filmelor „Drumul Cristinei", „Setea", „Cerul Balticei" şi „Cer senin", fotografii din aceste filme — ca şi grafice cu privire la creşterea producţiei agricole în regiunea Iaşi pînă în anul 1965.

Demn de subliniat e faptul că programarea filmelor şi expedierea lor la cinematografele săteşti s-a făcut cu 10 zile înaintea fiecărei etape. Fiecare spectacol a fost şi este alcătuit din cîte un film artistic, un film documentar şi un jurnal agricol sau jurnal de actualităţi. Programele respective au fost date şi în cel puţin cîte un sat necinefícat, vecin comunei respective, în acest scop fiind deplasate aparatele necesare.

La toate cinematografele săteşti au fost organizate separat cicluri de filme documentare agrozootehnice („Cultura cerealelor", „Fertilizarea solului", „Prevenirea şi combaterea bolilor la animale" etc.) şi filme de ştiinţă popularizată („Pămîntul şi locul lui în univers", „Cum să ne apărăm sănătatea" etc).

La cinematografele din comunele Bivolari, Comarna, Frumuşica, Lespezi, Miroslăveşti, Băceşti, Tansa, Pungeşti, Zorleni, şi altele au fost organizate — cu prilejul prezentării filmelor şi unele concursuri gen, „Cine ştie — cîştigă" (spectatorii trebuind să dovedească, de pildă, cu ocazia rulării filmului „Setea", cît mai multe cunoştinţe despre eroii romanului lui Titus Popovici şi semnificaţia întîmplărilor ce se desfăşoară în paginile cărţii).

Un sprijin preţios l-au dat şi îl dau cu prilejul „Festivalului filmului pentru sate" caravanele cinematografice din regiune. Ele au prezentat filme artistice, agrozootehnice şi de ştiinţă popularizată, îndeosebi în satele necinefícate unde pînă acum caravanele au poposit mai rar. Cu ocazia prezentării filmelor, prin staţia de radioamplificare a caravanei respective, s-au făcut expuneri cu privire la dezvoltarea sectorului agricol socialist în regiunea Iaşi şi au fost evidenţiaţi fruntaşii recoltelor bogate din satul respectiv.

Tot cu acest prilej, s-au organizat pe lîngă caravana cinematografică standuri cu cărţi literare şi agrozootehnice. De asemenea, în comunele cu cinematografe săteşti, înaintea rulării filmelor s-au dat şi scurte spectacole de către brigăzile artistice de agitaţie, de către solişti vocali şi instrumentali etc.

De pe acum se poate aprecia că în acest an „Festivalul filmului pentru sate" a contribuit în mai mare măsură la atragerea ţăranilor muncitori către filme, la prezentarea filmelor şi în sate unde încă nu există cinematografe şi la îmbunătăţirea calitativă a vizionărilor.

ION DRINCU

Preşedintele vorbeşte — ecranul ilustrează

Sala căminului cultural din Obreja, raionul Caransebeş, se dovedise neîncăpătoare pentru sutele de ţărani veniţi nu numai din satul acesta, ci şi de la Ciuta, Iaz, Glimboca, localităţi apropiate, precum şi din altele mai îndepărtate ca Valea Bolului şi Cîrpa.

În sală s-a făcut linişte deplină, atunci cînd pe scenă s-au urcat mai mulţi tovarăşi. Majoritatea dintre ei erau cunoscuţi. Cu unul însă dintre ei, oamenii aveau să facă cunoştinţă atunci. Era Gheorghe Ciolac, preşedintele gospodăriei agricole colective „V. Maiakovski" din comuna Comloşul Mare. În această adunare oaspetele le-a vorbit oamenilor despre gospodăria care a devenit multimilionară şi totodată este una din gospodăriile agricole colective fruntaşe din regiunea Banat. „A fost înfiinţată în 1950 cu 86 de familii, şi 217 ha teren arabil. Astăzi comuna e colectivizată.. Dezvoltarea gospodăriei colective din Comloşul Mare în cei 11 ani este şi mai bine ilustrată de cele 6.500.000 lei la cît se ridică fondul de bază...", a mai spus printre altele preşedintele gospodăriei colective.

Toţi cei prezenţi, femei, tineri, bătrîni ascultau cu luare aminte vorbele preşedintelui. Mulţi i-au pus întrebări, s-au interesat de munca şi viaţa în gospodăria colectivă a tinerilor şi bătrînilor. Alţii au vorbit despre posibilităţile pe care le au satele lor pentru ca viitoarele gospodării colective pe care le vor înfiinţa să se dezvolte cît mai repede. De pildă, Teodor Drăgoi din Obreja, a vrut să afle de la Gheorghe Ciolac cît mai multe lucruri despre creşterea animalelor şi veniturile pe care acestea le aduc gospodăriei colective şi membrilor ei. Asemenea întrebări i-au fost puse lui Gheorghe Ciolac încă de mulţi alţi întovărăşiţi. Gheorghe Ciolac a răspuns la fiecare întrebare, iar cei prezenţi erau mulţumiţi de cele aflate şi care se refereau la munca în gospodăria colectivă. A urmat apoi filmul documentar despre gospodăria colectivă din Comloşul Mare.

Cînd pe ecran au apărut primele imagini din Comloşul Mare, liniştea din sală n-a mai fost aceeaşi.

Pe o bancă erau aşezate în acelaşi rînd mai multe femei. Vorbeau mereu între ele. Bineînţeles despre cele din „documentar". Cînd în film apărură şi imagini din casele colectiviştilor, ţăranca Anghia Gavrilă din Obreja a spus cu glas tare:

— Ia uitaţi-vă suratelor, au şi maşini de spălat rufe, şi aparate de radio, şi mobilă ca la oraş...

Uneori, cîte unul care voia să asculte atent şi comentariile crainicului nu se putea abţine să nu spună:

— Mai tăceţi oameni buni, să auzim ce zice...

Filmul a stîrnit multă admiraţie şi interes nu numai pentru obrejeni, care au avut astfel prilejul să se convingă încă odată de avantajele pe care le are munca în comun, ci şi pentru cei din alte sate. Cei din satul Cîrpa, de pildă, se grupaseră şi ei într-un loc. De vorbit, vorbeau şi ei pe şoptite, admirînd realizările comloşenilor.

— Ce zici de sectorul zootehnie, vezi ce porci şi vaci au şi cît de fain sînt îngrijite animalele în colectivă? îi spuse Ion Zamfira vecinului său Arsenie Crîngan.

— Fii fără grijă. Are să fie şi la noi tot aşa cînd om înfiinţa gospodăria colectivă, primi răspuns Zamfira.

Cînd filmul s-a terminat şi în sală s-a făcut lumină, oamenii au dat drum vorbelor cu glas tare: S-a ridicat atunci Gheorghe Pascotă, un om înalt, trecut de 70 de ani, cu părul alb şi a spus:

— Oameni buni, apăi să ştiţi că lucrurile aşa stau cum le-aţi văzut pe „pînză". Toate-s adevărate. Eu am fost acu' cîteva zile la Comloşul Mare cu unele treburi şi m-am dus şi la colectivă. Şi să ştiţi că aşa-i acolo, cum s-a arătat în film. Colectiviştii trăiesc bine, au de toate. Da' în colectivă să ştiţi că trebuie să fie unire, asta-i. Şi noi trebuie să ne unim. Să pornim pe drumul cel bun...

Întîlnirea s-a terminat după ce oamenii au văzut şi un film artistic. Dar şi pe drum oamenii vorbeau despre cele auzite de la preşedintele Ciolac şi despre cele văzute pe „pînză".

★

Întorşi în satele lor, cei care au luat parte la întîlnirea din Obreja cu Gheorghe Ciolac şi au vizionat filmul, au povestit şi consătenilor lor despre cele auzite şi văzute din viaţa şi munca colectiviştilor din Comloşul Mare. Aceasta a contribuit ca peste cîteva săptămîni şi în satele Obreja, Ciuta, Iaz şi Glîmboca să fie inaugurate gospodării agricole colective. Aşadar, şi întovărăşiţii din satele arătate au pornit pe drumul cel bun al fericirii şi bunăstării.

N. PÎRVU
corespondent

Radioul sau difuzorul constituie o prezenţă obişnuită şi de nelipsit în casele colectiviştilor din Smeeni, raionul Buzău. În fotografie: aspect de la staţia de radioficare a comunei în timpul unei emisiuni.

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Au încheiat contracte cu statul

Anul acesta, membrii gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi" din comuna Cosimbeşti, raionul Slobozia, regiunea Bucureşti, vor vinde statului pe bază de contract 350 tone grîu, 324 tone porumb, 240 tone floarea-soarelui şi 26 tone fasole.

Reuşind să-şi dezvolte necontenit şi sectorul zootehnic, harnicii colectivişti din această gospodărie vor mai vinde statului tot pe bază de contract şi 1.124 hl lapte de vacă, 240 hl lapte oaie şi 3.897 kg lînă, precum şi 440 porci graşi.

PETRE TĂNASE
corespondent

Achiziţionarea produselor agricole

Cooperativa de consum din comuna Deleni, raionul Vaslui, a achiziţionat în ultimul timp de la colectiviştii din comună importante cantităţi de produse agricole printre care: 1.100 kg floarea-soarelui, 2.320 kg fasole, 100 kg păsări, 4.000 ouă, 210 kg nuci, 3.800 kg prune, 3.360 kg cuiul, 30 kg miere de albine şi alte produse. În această acţiune s-a evidenţiat în mod deosebit achizitorul Ion R. Cucu.

VICTOR VASILIU
corespondent

Noi contractări de lapte şi carne

Convinşi de marile avantaje pe care le aduce creşterea animalelor, harnicii colectivişti din satul Văduvele, comuna Cîndeşti, dezvoltă anul acesta în şi mai mare măsură sectorul zootehnic.

De curînd, ei au cumpărat, de pildă, încă 70 de juninci şi 40 de oi. Totodată, colectiviştii au încheiat un nou contract cu I.C.I.L. Buhuşi pentru a livra 30.000 litri lapte de vacă şi o importantă cantitate de lapte de oaie.

De asemenea, cu O.R.A.C.A. Buhuşi s-a încheiat un contract pentru a se livra alţi 20 de porci graşi.

TACHE VASILACHE
corespondent

Pe urmele materialelor publicate

În numărul 784 al ziarului nostru a fost publicat un articol intitulat „Alimentarea cu apă a fermelor zootehnice". Articolul critica între altele, faptul că la unele gospodării agricole colective din regiunea Oltenia, Oficiul regional de îmbunătăţiri funciare nu a manifestat o suficientă preocupare în vederea executării la timp a lucrărilor necesare alimentării cu apă a fermelor din sectorul zootehnic.

Răspunzîndu-ne O.R.I.F. - Oltenia ne arată că, cu toate greutăţile pe care a trebuit să le învingă în cursul anului trecut, au fost executate totuşi foraje de exploatare la gospodăriile colective din Izbiceni, Segarcea, Băileşti, Valea Caprii, Bărbiciu şi Maglavit şi se continuă execuţia forajelor la gospodăriile colective din comunele Cetate, Ştefan cel Mare şi Moţăţei. Conducerea O.R.I.F.-ului Oltenia menţionează în răspunsul trimis, că cele cuprinse în articol au fost juste. Ca urmare s-au luat măsuri în vederea înlăturării deficienţelor semnalate. În acest scop s-a trecut la procurarea unor unelte şi materiale strict necesare şi la o mai bună pregătire a oamenilor. S-au luat măsuri în vederea folosirii întregii capacităţi de lucru a tuturor truselor de foraj existente.

★

În anul 1961, gospodăria agricolă colectivă „Iosif Rangheţ" din satul Poiceşti, comuna Pîrlita, raionul Lehliu, a planificat să construiască un grajd pentru vaci, o maternitate pentru scroafe, un pătul de 20 vagoane, o îngrăşătorie de porci şi un coteţ de păsări. Întrucît aceste construcţii nu au fost ridicate, deşi ele figurau în planul de producţie, în nr. 790 al ziarului nostru a fost criticată, la rubrica satirică „În farurile tractorului", delăsarea de care a dat dovadă consiliul de conducere al gospodăriei şi organele agricole raionale în această problemă.

În loc să răspundă cu simţ de răspundere criticii făcute prin ziar, secţia agricolă a raionului Lehliu ne-a trimis un referat în care se arăta, ce e drept că... pentru porcii ce trebuie puşi la îngrăşat nu s-a asigurat spaţiul de cazare necesar dar că... pentru restul animalelor din gospodărie există adăposturi suficiente.

Dar chiar din referatul respectiv reiese că gospodăria avea la sfîrşitul anului 1961—77 de porcine, în vreme ce în gospodărie nu există decît o maternitate pentru 24 de scroafe. De asemenea, tot din referat mai reiese că gospodăria are în prezent 63 de taurine, în vreme ce ea nu posedă decît un singur grajd pentru 50 de capete vite mari.

Se pune întrebarea: unde, după părerea secţiei agricole a raionului, sînt cazate în iarna aceasta animalele care nu au loc în adăposturi şi unde vor fi adăpostite animalele pe care gospodăria le va cumpăra sau le va reţine din producţie proprie, începînd din luna ianuarie 1962?

Sprijină-ți vecinul, transmite-i experiența ta!

Gospodării colective în întrecere

Au luat ființă o dată: în iulie 1950. Aproape aceeași le era suprafața de teren și numărul colectiviștilor. Vecine fiind, condițiile pedoclimatice erau identice.

Urma firesc ca și rezultatele să fie identice. Dar n-a fost așa. Gospodăria agricolă colectivă din Curteni a ajuns repede în rîndul gospodăriilor fruntașe. Vecina ei din Sîntana de Mureș bătea pasul pe loc.

În 1954, gospodăria colectivă din Curteni repartiza deja membrilor ei cîte 8 lei, 6,780 kg de cereale și însemnate cantități de furaje, vin, țuică, legume, zahăr și alte produse la ziua-muncă. În gospodăria megieșă, valoarea zilei-muncă era mică, iar bani aproape că nu se dădeau. Colectiviștii nu prea veneau la muncă.

Comitetul raional de partid i-a sfătuit pe colectiviștii din Curteni să-și ajute vecinii, să le împărtășească din experiența lor. Astfel s-a ajuns ca între cele două gospodării să se iște o vie întrecere. O întrecere de durată. Căci ea durează și astăzi cînd ambele unități sînt la fel de puternice.

La început, se înțelege, colectiviștii din Sîntana de Mureș erau mereu și în toate întrecuți. Împreună cu partenerii de întrecere analizau cauzele rezultatelor slabe, care erau imediat îndreptate. După vreo trei ani, adică în 1957, gospodăria din Sîntana de Mureș se apropiase de vecina ei, ajungînd să repartizeze la ziua-muncă 8 lei, 7 kg de cereale, 19 kg de furaje și încă multe alte produse. Dezvoltarea gospodăriei și creșterea veniturilor membrilor săi n-au rămas fără rezultat. Toți țăranii cu gospodărie individuală din sat au devenit colectiviști.

Anul 1958. Gospodăria vinde statului mai multe cereale decît cea din Curteni și încasează pentru acest produs mai mulți bani decît vecina sa. În sfîrșit, după patru ani de întrecere, gospodăria din Sîntana de Mureș reușise, e drept într-un singur sector, să-și depășească partenera. Era totuși ceva. Faptul anunța că în curînd cele două unități se vor întrece de la egal. Și într-adevăr, în 1959 producțiile obținute de cele două gospodării au fost aproape la fel de mari, la majoritatea culturilor. La cartofi și porumb, gospodăria colectivă din Curteni a fost chiar întrecută cu 2.027 de kg și respectiv, 899 de kg la ha. La sfeclă de zahăr producția a fost aproape egală; colectiviștii din Sîntana de Mureș au cheltuit însă la tona de produs cu 0,3 zile-muncă mai puțin.

Dar succesul cel mai important obținut în întrecerea pe 1959 de colectiviștii din Sîntana de Mureș îl constituie sporirea fondului de bază. Ei au încheiat anul cu un fond de bază în valoare de 421.836 de lei la suta de ha, depășind la aceeași suprafață fondul indivizibil al gospodăriei colective din Curteni cu peste 102.000 de lei.

Din 1959, în întrecerea dintre cele două gospodării fiecare a avut ce să învețe de la cealaltă.

Este cunoscut faptul că gospodăria colectivă din Curteni și-a ridicat construcții trainice și frumoase. Acestea sînt însă scumpe. Colectiviștii din Sîntana de Mureș au demonstrat că se poate construi la fel de trainic — însă mai puțin frumos (era doar vorba de grajduri și cotețe) — și cu bani mai puțini și i-a invitat pe vecinii lor să-și însușească și ei acest mod de a construi.

Cheltuind mai puțin cu construcțiile, colectiviștii din Sîntana de Mureș au putut ca în ultimii doi ani să mărească numărul de animale proprietate obștească mai mult decît prietenii lor. Ei au astăzi 60 de taurine (din care 24 de vaci de lapte), 87 de porcine (din care 12 scroafe), 93 de ovine și 180 de păsări la suta de hectare. O bună parte a animalelor provine din prăsilă proprie.

Întrecerea continuă. Cele două gospodării fruntașe pe regiune luptă să se dezvolte din ce în ce mai repede. Colectiviștii din Sîntana de Mureș și Curteni au ambiția ca gospodăriile lor să devină unități vestite ca cele din Lenauheim, Comana, Comloșul Mare sau Pechea. Ei au învățat în această privință foarte multe lucruri folositoare din Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști. Punînd în practică aceste învățăminte vor reuși, de bună seamă, să asigure un și mai puternic avînt dezvoltării și consolidării gospodăriilor lor.

ERNEST FAZAKAȘ
corespondent

Datorie de onoare

La gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din comuna Traian-Sat, regiunea Galați, se acordă o atenție deosebită îngrijirii și furajării vacilor de lapte. La grajduri este afișat vizibil programul de lucru, care este respectat cu strictețe de către mulgători. Vacilor li se dau rații de furaje și concentrate potrivit producției de lapte. În grajd există un grafic al producției obținute de fiecare mulgător. Fruntași sînt mulgătorii Victor Bratu și Coliță Gheorghe.

Pentru stimularea colectiviștilor care lucrează în acest sector se aplică retribuția suplimentară pentru depășirile de plan. În vederea ridicării calificării lor, mulgătorii urmează în fiecare iarnă un ciclu de lecții la cercul zootehnic.

Ca urmare a acestei preocupări, producția de lapte pe cap de vacă furajată a crescut de la 760 litri în 1959, la 1900 litri în 1960 și 2100 litri în 1961.

La gospodăria colectivă învecinată „Steagul Roșu" din satul Comăneasca pînă la mijlocul anului trecut producția de lapte pe cap de vacă furajată era mică. Și aceasta din cauză că animalele erau slab hrănite și îngrijite.

Din inițiativa organizației de partid a gospodăriei colective „Gh. Doja", inginerul Popirțac C-tin, și brigadierul zootehnic au fost trimiși să dea o mînă de ajutor tovarășilor lor de la ferma de vaci a gospodăriei colective din Comăneasca. Ei au venit aci de cîteva ori, le-au arătat cum trebuie organizată munca și îngrijite vacile, cum să se facă furajarea întocmindu-se rații juste etc. Urmarea?

Mulgătorii Costache Bolea și Aurică Gh. și-au însușit cunoștințe noi. S-au asigurat cantități suficiente de porumb însilozat. Anul trecut producția de lapte pe cap de vacă furajată la gospodăria colectivă „Steagul Roșu" a trecut de 1944 litri, față de numai 800 de litri cît s-a obținut în 1960.

Bine ar fi dacă ar proceda la fel și gospodăriile colective învecinate cu dezvoltat sector zootehnic, ajutînd gospodăriile colective „Izvorul" din Stăncuța, „Dunărea" din Groperi, „Secera și ciocanul" din comuna Spiru Haret și altele unde producția de lapte este încă slabă față de posibilități. Așa după cum s-a subliniat la Consfătuirea pe țară a colectiviștilor, este o datorie de onoare pentru gospodăriile colective fruntașe să împărtășească experiența lor și să ajute pe cele rămase în urmă.

C. VASIA

Munca harnică e bine răsplătită

Și membrii gospodăriei colective „8 Octombrie" din comuna Grădiștea, raionul Făurei, regiunea Galați, îndrumați în permanență de organizația de partid, au încheiat anul 1961 cu rezultate bune în muncă. La cultura sfeclei de zahăr, de pildă, gospodăria a obținut de pe suprafața de 45 de ha, prin aplicarea regulilor agrotehnice necesare, printre care amintim îngrășatul terenurilor cu gunoi, arătura adîncă, executarea celor trei prașile la timp, răritul, o producție medie de 30.500 kg la hectar, cu 10.500 kg mai mult decît era planificat. Cea mai mare producție a fost realizată de către brigada a 11-a de cîmp condusă de comunistul Oprea Gheorghe (peste 32.000 kg/ha), urmată de brigada I, condusă de Nedelcu Barbu.

Colectiviștii au obținut o producție bună și la cultura porumbului. De pe cele 564 hectare cultivate cu porumb s-a realizat în medie o producție mai mare cu 1214 kg la hectar decît era prevăzut în plan.

În gospodăria s-a aplicat retribuirea și după producția obținută. Numai pentru depășirile realizate la cele două culturi, colectiviștilor li s-au repartizat drept premii suma de 223.525 lei și 170 tone zahăr la zi munca. Aceasta a dus la creșterea valorii zilei muncă cu mult peste cît a fost în prealabil planificat.

F. VERIGĂ
corespondent

Retribuire pe măsura hărniciei și priceperii

De cîțiva ani, gospodăria colectivă „Drum nou" din Darabani, regiunea Suceava, aplică sistemul de retribuire suplimentară a muncii. Prețuind munca colectiviștilor și după rezultatele ei, an de an gospodăria a dobîndit recolte tot mai bogate. Anul trecut, bunăoară, producția de porumb a fost cu 1.400 de kg la ha mai mare decît prevedea planul, iar cea de sfeclă de zahăr cu 7.000 de kg la ha. Ca urmare a depășirii producțiilor planificate, membrii gospodăriei au primit ca plată suplimentară însemnate cantități de produse și sume de bani. Colectivistul Moraru Constantin, de pildă, a luat pentru depășirea producției, în afară de produsele și banii ce i se cuveneau pentru zilele-muncă efectuate, 675 kg de porumb, iar Avîrvării Ortansa, tot pentru depășirea producției planificate la porumb, a primit 475 kg de boabe. De asemenea, colectiviștii Rablic Vasile, și Strapotin Vasile pentru depășirea producției la cultura sfeclei de zahăr primesc ca plată suplimentară primul 1.400 lei, iar al doilea 1.030 lei. Importante cantități de produse și sume de bani au primit pentru depășirea producțiilor și alți colectiviști din sectoarele legumicol și zootehnic.

C. BĂRBĂCARU
corespondent

Colectivistului Marin Scarlat din G.A.C. „Steaua Roșie", comuna Oveselu, raionul Oltețu, prieten al președintelui, i s-au acordat peste 300 zile-muncă fără ca acesta să fi lucrat efectiv în gospodărie.

— Marine, tu nu iei o unealtă?
— Ce, nu vezi că am!

LEGUMICULTORII

Instructajul este pe sfîrșite. Candidatul în științe agricole Lobel Daniel prezintă cele mai noi date obținute de cercetătorii I.C.H.V. în mecanizarea lucrărilor în legumicultură. Aplecați de-asupra caietelor deschise, cei 52 brigadieri legumicoli și șefi de echipă din gospodăriile colective aflate în jurul Capitalei notează sîrguincios ultimele explicații ale lecției.

După expunere, părăsind sala, legumicultorii trec la lucrările practice în serele și răsadnițele cu încălzire tehnică ale Bazei experimentale de la Băneasa. Pătrundem într-o seră încărcată de o atmosferă umedă și caldă. Prin frunzișul verde al tufelor de roșii strălucesc fructele colorate în galben cărămiziu. Colectiviștii examinează cu ochi de cunoscători ardeii dolofani, salata înfoiată și roșiile date în pîrgă.

...Pînă la începerea demonstrației practice mai e un răgaz de cîteva minute. În acest timp schimb cîteva cuvinte cu brigadierul Ștefan Constantin de la gospodăria colectivă din Sintești. Aflînd că a vizitat anul trecut expoziția de la Erfurt din R.D. Germană îl rog să-mi împărtășească cîteva din impresiile călătoriei în țara prietenă.

— Vizitînd cu de-a mănuntul pavilioanele expoziției și stînd de vorbă cu grădinari și oameni de știință din țările participante mi-am dat seama de perspectivele uriașe pe care le are dezvoltarea legumiculturii în țările socialiste. M-a bucurat mult îndeosebi faptul că gospodăria noastră a obținut medalia de argint pentru castraveții expuși la expoziție...

Privesc pe omul acesta puțintel la trup, cu obrazul colțuros și tîmpla încărunțită de vremuri și nevoi și mă gîndesc cît de mult s-ar mira moșierul Florescu dacă ar afla de cîtă prețuire se bucură hărnicia și priceperea fostului lui argat...

Pauză... Se fumează, se schimbă întrebări și răspunsuri, se confruntă păreri asupra producțiilor, asupra veniturilor realizate. Din mijlocul grupului cineva arată că gospodăria colectivă din Otopeni a realizat anul trecut de pe cele 43 ha de grădină un venit total de 1.100.000 lei.

— Se poate obține însă mai mult, intervine în discuție un tînăr cu părul ca frunza de tutun uscată, cu trupul masiv, îmbrăcat într-o haină croită modern. Este Velciu Ion, fruntașul gospodăriei colective Dobroești. Împreună cu echipa sa a reușit să depășească planul valoric cu 44.000 lei, realizînd la hectarul cultivat cu legume un venit total de 52.000 de lei.

Veniturile mari realizate în sectorul legumicol al gospodăriilor colective contribuie an de an la mărirea fondului de bază, la ridicarea valorii zilei-muncă.

★

Sînt mulți fruntași între legumicultorii care s-au adunat în jurul meu. Regret că nu pot scrie despre toți. Totuși îi ascult. Îmi plac vorbele lor așezate, serioase, cu care își spun realizările și planurile de viitor. Cunoștințele prețioase căpătate la instructaj îi vor ajuta negreșit să-și pună în aplicare cu mai mult succes aceste planuri și să obțină rezultate și mai frumoase în munca lor de zi cu zi.

DANA CIGUSIEVICI

În ajutorul tinerelor gospodării colective

În ultimele trei luni, în raionul Marghita, din regiunea Crișana, au fost înființate 16 gospodării agricole colective. Pentru a sprijinii noile gospodării să înceapă munca în condiții cît mai bune, au fost constituite la nivelul raionului două colective de muncă din care fac parte cîte un inginer agronom, un tehnician cadastral și doi îndrumători contabili. Colectivele de muncă sînt îndrumate și ajutate de cîte un membru al Comitetului raional de partid și al Comitetului executiv al Sfatului popular raional. Aceste colective raionale sprijină consiliile de conducere ale tinerelor gospodării colective în organizarea colectiviștilor pe brigăzi și echipe, inventarierea bunurilor materiale ale gospodăriilor, întocmirea planurilor de producție, stabilirea normelor de lucru și alte probleme mai greu de rezolvat.

IULIU KOVACS
corespondent

Dublăm din nou suprafața de grădină

Oricine aude de numele comunei noastre gîndește că ocupația de bază a locuitorilor ei a fost totdeauna grădinăritul. Comuna se cheamă Grădinari.

Înainte de înființarea gospodăriei colective la noi se putea vorbi însă de grădinărit doar de o ocupație ca oricare alta care, pe de-asupra, nu era nici prea bănoasă. Aceasta pentru că, de regulă, producțiile grădinilor erau mici, valoarea lor neacoperind decît cheltuielile și o mică parte din munca grădinarilor.

În 1959, cînd am înființat gospodăria colectivă, am destinat grădinii de zarzavat doar șapte hectare, ceea ce însemna cam a 16-a parte din terenul pe care-l posedam atunci. Anul trecut, grădina a ocupat suprafața de 15 ha. și rezultatele pe care le-am obținut dovedesc că dublarea suprafeței a fost o măsură bună.

Drept mărturie stă venitul bănesc obținut care, raportat la hectarul de grădină, este de peste 12 ori mai mare decît cel obținut la hectar pe restul terenului. Astfel, grădina de legume ne-a adus peste 230.000 de lei, adică o treime din cei aproape 700.000 de lei cît reprezintă venitul bănesc total obținut în 1961.

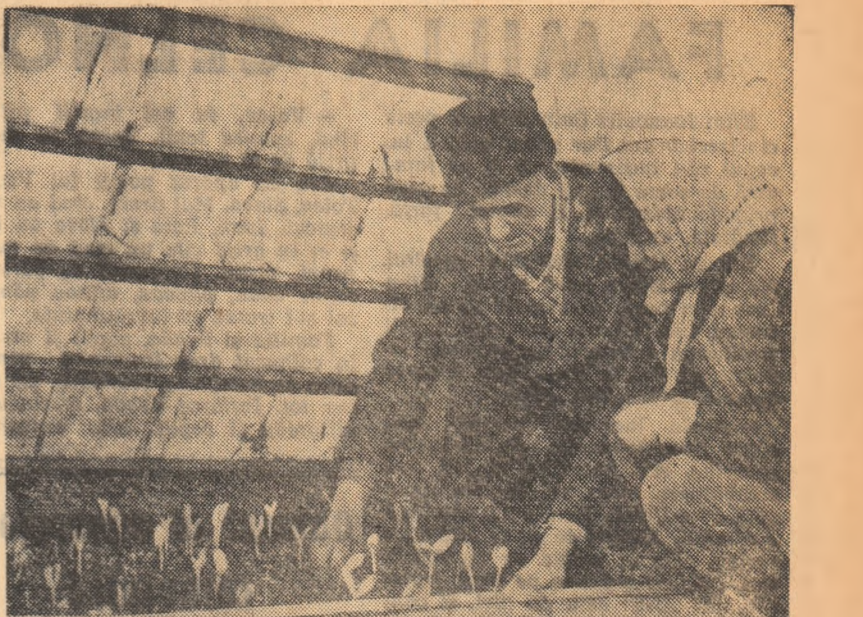
Gospodăria noastră fiind tînără are cu atît mai mult nevoie să obțină venituri bănești mari pentru a se putea consolida chiar de la început. Și cîte ceva noi am reușit să facem în anul trecut. În afară de avansurile bănești trimestriale pe care le-am dat colectiviștilor, am cheltuit bani pentru construirea unui grajd, a unei maternități de scroafe, a unei magazii. Am mai început construcția unui saivan.

Pe de-asupra, ca să dezvoltăm sectorul zootehnic, nu ne rezumăm numai la creditele pe care ni le-a acordat statul. Cu banii primiți de la stat am cumpărat în 1961 24 de vaci și vițele, iar cu banii noștri alte 15 capete. Aceste efective ne ridică încărcătura de taurine la suta de hectare la aproape 11 față de 4 cît a fost în 1960.

Dar să revin la problema cu care am început. Întreaga suprafață de grădină a gospodăriei noastre este irigată. Pentru aceasta folosim mai puțin pîrîul Dilga pe care îl avem în apropiere și care vara seacă aproape complet. Ne-am amenajat însă patru gropane în care se strînge suficientă apă din izvoarele subterane, apă pe care o scoatem cu roțile de udat. Folosirea acestor roți prezintă și dezavantaje dintre care cel mai important este că sîntem nevoiți să consumăm multe zile-muncă cu oamenii care mînă boii la scosul apei. De aceea, în afară de motorul pe care l-am cumpărat în 1960, de curînd ne-am mai procurat încă unul. Nu întîmplător amintii mai sus de amenajarea celor patru gropane. În împrejurimile comunei noastre sînt gospodării colective care nu dezvoltă cultura legumelor pe motiv că le lipsesc posibilitățile de irigare — nu au în jur apă la suprafață. Cu puține eforturi, după cum se vede, poate fi folosită cu rezultate dintre cele mai bune apa subterană.

Tocmai fiindcă avem apă și o putem folosi, noi am hotărît să amenajăm în anul acesta 30 de hectare de grădină. Rămîne să ne ocupăm în și mai mare măsură de reducerea cheltuielilor de zile-muncă și extinderea suprafețelor de legume timpurii. În această privință am învățat multe lucruri folositoare din discuțiile participanților la Consfătuirea pe țară a colectiviștilor. Bineînțeles că vom folosi și noi experiența bună a unităților fruntașe în cultura legumelor. Așa vom izbuti să obținem venituri bănești tot mai mari ceea ce ne va da putința să destinăm dezvoltării producției sume tot mai mari de bani și să sporim necontenit valoarea zilei-muncă.

VIRGIL VOICAN
președintele gospodăriei colective din comuna Grădinari, raionul Drăgășani

În paturile calde ale răsadnițelor, de la gospodăria de stat Mogoșoaia din preajma Capitalei, culturile de legume s-au dezvoltat normal. În clișeu: brigadierul legumicol Ion Codrescu și muncitoarea Aurelia Codreanu urmăresc starea de vegetație a plantelor.

Foto: AGERPRES

A cîștigat steagul de gospodărie fruntașă pe raion

Steagul de gospodărie colectivă fruntașă pe raionul Turnu-Măgurele a fost acordat în 1961 gospodăriei agricole colective „Cel de-al III-lea Congres al P.M.R." din comuna Traianu.

Între altele, gospodăria a recoltat peste 3.000 de kg de porumb boabe, 28.000 de kg sfeclă de zahăr, 1.750 de kg de floarea-soarelui, 12.000 de kg de cartofi timpurii la hectar dar deosebit de mare a fost recolta de arpagic. Fiind și de foarte bună calitate, gospodăria a încasat peste 500.000 de lei pentru arpagicul cultivat pe 14 hectare.

LINCĂ NAIDIN
corespondent

Sectorul avicol în plină dezvoltare

Cu doi ani în urmă, sectorul avicol al G.A.S. Rupea din regiunea Brașov era socotit printre cele mai slabe. Se ajunsese la concluzia de către unii tehnicieni din unitate, că în această gospodărie nu se pot crește pui și nici găini pentru ouă.

Perseverența organizației de partid a înfrînt această părere dăunătoare. O dată cu numirea tov. Cornel Ovidiu în funcția de brigadier avicol, lucrurile au luat cu totul o altă întorsătură. Urmînd indicațiile primite, noul brigadier a procedat la o triere serioasă a materialului, introducînd o furajare rațională, asigurînd cantități suficiente de vitamine și albumină digestibilă în hrana păsărilor. El a pus în funcție toate orificiile de ventilare, înlăturînd pericolul unei atmosfere viciate care este dăunătoare sănătății păsărilor, a introdus și folosit în bune condiții așternutul permanent.

Ca urmare a acestor măsuri, cît și a creșterii calificării profesionale a personalului de îngrijire, G.A.S. Rupea a reușit să obțină rezultate deosebit de valoroase. Astfel, în anul trecut gospodăria a furnizat altor gospodării peste 6.000 capete puici pentru prăsilă, iar circa 18.000 cocoși, la o vîrstă de 90 de zile, în greutate medie de 820 grame, au fost valorificați pentru consum.

De asemenea, gospodăria a reușit să depășească cu circa 20 la sută planul la ouă, și să reducă prețul de cost per bucată cu 9 bani. În același timp, prețul unui kilogram de carne de pasăre a fost realizat cu 3 lei mai ieftin decît prețul de cost planificat.

Anul acesta, consiliul gospodăriei de stat Rupea a hotărît să mențină peste plan încă 2.000 de găini outoare, în acest fel gospodăria va ajunge într-un timp scurt la un număr de 500—600 păsări la suta de hectare teren agricol.

Beneficii însemnate peste plan

Gospodăriile agricole de stat din raionul Fetești, regiunea București, și-au încheiat activitatea pe anul 1961 cu rezultate bune. Față de 33.756.172 de lei beneficiu planificat, ele au realizat 53.800.548 de lei.

Cele mai frumoase rezultate le-au obținut G.A.S. Jegălia care a dat peste plan un beneficiu de 2.758.000 lei, G.A.S. Cocargeaua 2.688.000 lei, G.A.S. Fetești 2.518.000 lei, G.A.S. Bărăganul 2.201.376 lei. Beneficii peste plan în jurul a 2 milioane lei au obținut și G.A.S. Bordușani, Dudești, Perișoru, Frățilești și Pietroiu.

D. LAURENȚIU
corespondent

Cum am reușit să obținem producții mari de lapte

Creșterea vacilor de lapte ia o tot mai mare extindere și în cadrul sectorului zootehnic al gospodăriei noastre. Dacă în anul 1957, unitatea noastră care se află în zona preorășenească nu avea nici o vacă cu lapte, ea a reușit ca în anul 1961 să aibă un efectiv de 375 capete, revenind cîte 17 vaci la 100 de ha teren.

Dar nu numai sporirea efectivelor, ci și a producției vacilor a stat în atenția noastră. Ca urmare producția a fost an de an tot mai mare. În anul trecut sarcinile de plan la producția de lapte au fost realizate în 11 luni. Pînă la 1 decembrie, gospodăria noastră a livrat statului 8.680 hl de lapte, adică atît cît trebuia să producă pînă la sfîrșitul anului.

Iată cum am procedat noi pentru obținerea acestui rezultat. De la începutul anului, sarcinile de plan au fost defalcate pe fiecare muncitor, ținînd seama de producția fiecărei grupe de vaci. Aceasta a făcut cu putință stimularea mulgătorilor pentru a obține producții tot mai mari de lapte.

Comitetul sindicatului, îndrumat de organizația de partid, s-a îngrijit ca săptămînal să se facă analiza realizării indicilor de plan, evidențiind și popularizînd pe mulgătorii fruntași. Cu prilejul acestor analize se luau totodată măsuri pentru lichidarea neajunsurilor constatate în perioada analizată.

Lunar și trimestrial consiliul gospodăriei a făcut, de asemenea, analiza muncii sectorului zootehnic. Asemenea analize au fost făcute, atunci cînd se considera necesar, și în adunări deschise ale organizației de bază P.M.R.

O mare însemnătate pentru mobilizarea lucrătorilor în acțiunea de creștere a producției au avut-o întrecerile socialiste. Întrecerile au fost organizate pe secții, brigăzi și mulgători. Ele au avut ca obiective: realizarea producției planificate pe cap de vacă furajată sub prețul de cost planificat, micșorarea consumului de furaje pe unitate de produs, întărirea disciplinei în muncă și altele.

Un rol important în creșterea producției de lapte l-au avut și celelalte măsuri zoo-veterinare aplicate cu strictețe. Hrănirea, întreținerea și asigurarea condițiilor de zoo-igienă, asigurarea igienei corporale a animalelor, plimbarea lor zilnică, mulgerea completă și repausul mamar au fost doar cîteva din aceste măsuri care au contribuit la îndeplinirea sarcinilor de plan înainte de termen.

Hrana animalelor administrată în mod progresiv, în funcție de producție, a jucat un rol mare în creșterea producției de lapte. Iată cîteva exemple de felul cum se furajează vacile în gospodăria noastră:

Cînd vaca dă 10 litri lapte	Se dă rația pentru 12 litri zilnic	4 kg fîn 25 kg siloz 2 kg concentrate
Dacă după 4—5 zile vaca dă 12 litri lapte	Se dă rația pentru 15 litri zilnic	5 kg fîn 30 kg siloz 2,5 kg. concentrate
Dacă după 5—6 zile vaca dă 15 litri lapte	Se dă rația pentru 18 litri zilnic	7 kg fîn 35 kg siloz 3,5 kg. concentrate

După fătare, vaca primește cantități de furaje sporite, urmărindu-se potențialul ei maxim de lapte.

Sporirea cantității de furaje, pe măsura ridicării producției de lapte, se face numai atunci cînd producția de lapte realizată justifică consumul de furaje, ținîndu-se seama ca prețul de cost al laptelui să nu fie ridicat.

În urma determinării capacității productive a animalelor, acestea au fost grupate în categorii de producție, întocmindu-li-se rația de furaje corespunzătoare.

O influență mare asupra realizării și depășirii planului de lapte a avut-o și faptul că gospodăria noastră a asigurat pentru fiecare vacă cîte 10 tone porumb siloz, cantități sporite de tăiței umezi și uscați de la fabrica de zahăr etc.

La toate vacile care dau o producție mai mare de 10 litri lapte, mulgerea se face de trei ori pe zi. Mulgerea completă a laptelui din uger are o mare importanță, întrucît s-a constatat că la primele cantități de lapte extrase din uger, conținutul de grăsime este în jurul de 2 la sută, pe cînd ultimele cantități conțin peste 10 la sută grăsime.

În gospodăria noastră există și o preocupare permanentă pentru stabilizarea și calificarea mulgătorilor. În acest an aproape toți mulgătorii au participat la cursurile zootehnice și demonstrațiile practice organizate în gospodărie.

Rezultatele bune obținute în anul 1961, nu trebuie să ne mulțumească. Lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști vor constitui un imbold și în activitatea noastră de viitor. Folosind experiența mulgătorilor fruntași împărtășită la consfătuire, unitatea noastră va depune eforturi susținute pentru sporirea producției și reducerea prețului de cost al laptelui.

Ing. ȘTEFAN IFTIMIE
directorul G.A.S. Caran
regiunea Banat

FAMILIA CELNOKOVILOR

Oameni ai ogoarelor colhoznice

Efim Ivanovici Celnokov are peste cincizeci de ani. Dar părul abia a început să-i încărunţească şi pe faţa-i arsă de soare îi poţi desluşi cu greu primele zbîrcituri. E numai forţă, sănătate, energie.

Era în timpul strînsului recoltei. Ne aflam într-o mică vîlcea. Efim Ivanovici purta o salopetă de un albastru închis; sub cozorocul şepcii străluceau ochelarii de protecţie ridicaţi pe frunte. Ceva mai departe combinele recoltau griul.

— Acolo lucrează feciorii mei, spuse Efim Ivanovici arătînd înspre combine. Am patru fii şi toţi sînt combaineri. Pe prima combină „S.K-3" e Vasili. Pe a doua combină e Anatoli. Alături de el, se află Viaceslav, elev la şcoala de mecanizatori. Işi face practica pe lingă fratesău. Iar „S-6" ăsta de aici, îl conduce ajutorul meu, Vaniatka, feciorul cel mic. Toate agregatele combinelor de la brigada a treia se află în mîinile noastre, ale Celnokovilor...

— Straşnică familie ai, Efim Ivanovici! Ai crescut nişte feciori, tot unul şi unul!

— În afară de băieţi mai am şi două fete, Raia şi Maşenka. Sînt eleve şi o ajută şi pe maică-sa pe-acasă...

Efim Ivanovici mi-a povestit apoi despre viaţa lui. Tinereţea a trecut-o în vremuri grele. În sate se ducea o cruntă luptă de clasă: Ţăranii înfiinţau colhozuri. În satul vecin Podiom-Mihailovka se organizase un S.M.T. Se trimiseseră primele tractoare. Efim se înscrise la cursurile de tractorişti. Peste trei luni, pe o stradă din Iablonevii-Ovrag, de-a lungul rîului Ceapaevka el trecea conducînd o frumuseţe de tractor. Oamenii se uitau la flăcăul ciufulit care conducea maşina şi spuneau cu înflăcărare:

— Aşa mai zicem şi noi! Bravo Efim!

Pe dîmb se afla Pelagheia. Obrajii îi erau ca macul. Nu-şi lua ochii de la flăcău. După ce se încredinţă că Efim o văzuse, fugi de acolo veselă, fericită. Fata îl iubea dar îl şi pizmuia. Tare-ar fi vrut şi ea să conducă maşina, să lucreze cot la cot cu Efim. S-a dus pe jos să se înscrie la cursuri la S.M.T. Ea a fost prima fată din regiune care a devenit tractoristă. Lucra în aceeaşi brigadă cu Efim. Amîndoi arau stepa. Acolo a înflorit dragostea lor...

Nunta celor doi tractorişti a fost prilej de mare bucurie. Tinerii căsătoriţi se văzură curind înconjuraţi de copii. Întîi se născu Vasili, apoi Anatoli, Viaceslav. În casa lor viaţa începu să fie mai luminoasă, mai veselă. Efim începu să viseze... Dar izbucni războiul.

Efim a luptat cu vitejie pentru patrie. S-a întors acasă cu pieptul plin de decoraţii. A început să lupte cu înflăcărare pentru reconstrucţia colhozului, slăbit de pe urma războiului.

O dată şi-a adunat Efim toţi copiii în spatele casei şi le-a spus:

— Copii, hai să sădim aici o livadă. Că uite, satul nostru are un nume frumos Iablonevii [1]) Ovrag; dar livezi nu are nimeni.

Şi au sădit o livadă. Sătenii spuneau: „Efim, vînturile uscate o să-ţi pîrjolească livada. Nu vezi că în jur e doar stepă? Nicăieri nu e nici un tufiş, nici un pom. Doar cerealele pot creşte aici!"

— Va creşte livada... Trebuie să crească, răspundea Efim.

În livadă fu săpată o fîntînă pentru udatul micilor pomi.

— Vasea, tu vei îngriji primul rînd, spunea tatăl. Tolea, tu să ai grijă de al doilea...

Aşa au apărut pomii lui Vasea, Tolea, Slava. Mai tîrziu, cînd au mai crescut, Ivan, Raia şi Maşa au luat şi ei în grijă cîte un rînd de meri, pruni, vişini. Împreună cu părinţii, copiii udau, pliveau, afînau pămîntul şi-l tratau cu îngrăşăminte.

Familia şi livada, copiii şi munca în colhozul drag însemnau pentru Efim şi Pelagheia Ivanovna un singur tot. Înflorea livada, creşteau şi înfloreau şi copiii lor. Pelagheia Ivanovna lucra împreună cu soţul, la cîmp, la arie. Mama acestei numeroase familii avea o mie de treburi şi pe lîngă casă. Pelagheia Ivanovna reuşea să facă faţă la toate.

În serile lungi, de iarnă, la masa cea mare din mijlocul odăii, copiii îşi făceau lecţiile. Alături şedeau mama şi tatăl. Deobicei, în vremea asta, Pelagheia Ivanovna croşeta sau cosea. Efim Ivanovici citea ziarele, cerceta carnetele de note ale şcolarilor. Adesea îi întreba:

— Despre ce aţi vorbit la adunarea de pionieri? În viaţa socială, copiii comunistului Efim Celnokov urcau treaptă cu treaptă, tot mai sus. Primirea în organizaţia de pionieri sau în comsomol se serba în familie ca un eveniment important. Părinţii îi felicitau pe copii şi le urau: să purtaţi cu cinste numele de pionier, comsomolist, să fiţi demni de memoria marelui Lenin!

Vara Efim Ivanovici lucra în brigadă, pe ogoare, fără să precupeţească nici un efort. Copiii îl vedeau printre maşini, tractoare, combine. Salopeta tatălui mirosea a benzină, a ierburi de cîmp, a grîne. Efim Ivanovici cunoştea toate maşinile şi toate i se supuneau. Erau mîndri de tatăl lor, de meseria lui.

— Ce vrei să te faci cînd vei fi mare, Vaseatka? întreba tatăl.

— Combainer! răspundea el.

— Foarte bine, fiule!

★

Copiii lui Efim au crescut, s-au călit în muncă. Anul trecut, Vaseatka s-a însurat cu o fată minunată, comsomolista Raia, una dintre cele mai bune mulgătoare din colhoz. De curînd au un fiu: Vitenka. Naşterea lui Vitenka a fost sărbătorită cu mare pompă în casa Celnokovilor. Cei mai bucuroşi erau bunicul şi bunica. Acum încep să se pregătească pentru nunta lui Anatoli — cel de-al doilea fecior.

— Dar lucrul cel mai de seamă este că se întăreşte colhozul nostru, că păşim spre comunism! mi-a spus Efim.

El ne-a povestit că în anul 1961 colhozul „A 40-a aniversare a lui Octombrie" şi-a construit un nou atelier de reparat, un grajd model pentru vaci, precum şi zece alte construcţii. Multe construcţii se ridică şi în sat. Mereu dai cu ochii de cîte-o casă nouă. S-a făcut şi un parc public. Multe case ale colhoznicilor se pierd în verdeaţa livezilor. Străzile sînt străjuite de stîlpii cablului electric. La arii, la ferme, la depozite de grîne lucrează electromotoare. Cu ajutorul maşinilor electrice sînt mulse vacile, se curăţă şi se macină grînele, se distribuie apa la ferme.

Fiii lui Efim urmează pilda tatălui lor. Primăvara, vara şi toamna ei lucrează pe diferite maşini, seamănă, cultivă şi culeg grînele, porumbul. Iarna Vasili lucrează la ferma de vaci, Anatoli la aceea de oi. În fiecare an Celnokovii fac peste 2.500 zile-muncă. Ei nu-şi caută fericirea în altă parte. Efim şi feciorii săi şi-au găsit fericirea aici, în satul natal.

Pelagheia Ivanovna ne pofteşte în casă:

— Poftiţi, poftiţi, nu vă ruşinaţi spune ea binevoitoare.

Ne conduce într-o odaie spaţioasă, ne aşează la masă şi ne pune dinainte o fructieră cu mere rumene.

Vorbim despre viaţă, despre copii. Mama rămîne întotdeauna mamă: ei, toţi copiii îi sînt la fel de dragi. Copiii lui Efim merită pe deplin dragostea mamei lor.

Directorul şcolii de şapte ani, Petr Filipovici Formin, ne-a vorbit astfel despre copiii lui Efim:

— Sînt modeşti, harnici. Patru dintre ei au absolvit şcoala. Acum sînt la şcoală cei doi copii mai mici. Învaţă bine. Pe părinţi îi chemăm doar pentru a le mulţumi pentru educaţia pe care le-au dat-o în familie.

Am plecat către seară din Iablonevii Ovrag. Munca zilei încă nu se sfîrşise. De la combine goneau spre arii camioanele cu griu; pe drumuri se îndreptau la ferme carele cu fîn parfumat. Din deal am putut să văd foarte bine cum, alături de tatăl său, pe combină şedea ca şi mai înainte, Vaniatka.

[1]) De la iabloko care înseamnă măr în limba rusă (n. tr.)

Manevre menite să împiedice rezolvarea paşnică a problemei laoţiene

La 5 ianuarie, Conferinţa internaţională pentru reglementarea problemei laoţiene, care îşi ţine şedinţele la Geneva, a trimis un mesaj reprezentanţilor celor trei forţe politice din Laos prin care-i solicită „să vină cît mai grabnic la Geneva pentru ca, în colaborare cu reprezentanţii celorlalte ţări participante la conferinţă, să examineze situaţia creată".

În ce constă această situaţie, care sînt aspectele ei?

După cum se ştie, Conferinţa de la Geneva a celor 14 state, după îndelungate discuţii care durează de 8 luni, a făcut însemnate progrese pe calea creării condiţiilor necesare pentru ca Laosul să promoveze o politică de neutralitate. Aceste progrese constau în semnarea de către cele 14 state a două importante documente: declaraţia cu privire la neutralitatea Laosului şi un protocol la această declaraţie. Dar pentru a intra în vigoare, acordurile de la Geneva trebuiau să fie semnate şi de reprezentanţii Laosului — adică de guvernul acestei ţări. Sosirea unor asemenea reprezentanţi era aşteptată la Geneva la 3 ianuarie 1962. Aşteptare însă, zadarnică, guvernul laoţian n-a fost încă format.

Cum se explică aceasta?

Paralel cu Conferinţa de la Geneva, conducătorii celor trei principale forţe din Laos au avut contacte şi discuţii menite să creeze condiţiile necesare pe plan intern pentru soluţionarea problemei laoţiene. Conducătorii celor trei principale forţe sînt: Suvanna Fumma (reprezentînd tendinţa neutralistă), Sufanuvong (preşedintele partidului Neo Lao Haksat, aflat în fruntea forţelor patriotice din ţară) şi Boun Oum (reprezentant al forţelor de dreapta — numite „grupul de la Savannaket").

În cadrul discuţiilor avute de cei trei prinţi se şi făcuseră paşi destul de însemnaţi înainte. Potrivit înţelegerii dintre ei, Suvanna Fumma a fost numit de regele Savong Vathana ca prim-ministru al guvernului de coaliţie. Mai rămînea doar să se treacă la repartizarea practică a posturilor în noul guvern.

Numai că soluţionarea paşnică a problemei laoţiene nu era pe placul acelor cercuri occidentale care în vorbe, la Geneva, sînt de acord cu o astfel de soluţionare, iar în Laos dau un larg sprijin în arme, dolari, consilieri, grupului militarist Boun Oum şi Nosavan. Agenţia americană U.P.I. o spune de-a dreptul: „Cea mai mare parte a cheltuielilor guvernului de la Vientiane este suportată de americani". Astfel a fost cu putinţă ca „grupul de la Savannaket", „guvernul" la care se referă agenţia americană, să manevreze în vederea torpilării acordurilor şi a împiedicării formării guvernului de unitate naţională.

La întîlnirea de la Vientiane, asupra căreia cei trei prinţi căzuseră de acord, şi care era considerată ca hotărîtoare pentru formarea guvernului, Boun Oum a refuzat să vină, renegîndu-şi astfel propriile angajamente luate mai înainte.

Îndată după torpilarea întîlnirii de la Vientiane, atacurile rebelilor, comandate de ofiţeri americani, s-au intensificat. Din avioane americane sînt paraşutaţi rebeli în regiunile eliberate, iar în nord-vestul ţării au intrat în acţiune şi bande ciankaişiste fugite de pe teritoriul Birmaniei.

Toate acestea arată că grupul Boun Oum — Fumi Nosavan, contînd pe sprijinitorii săi occidentali, nu a renunţat la soluţia de forţă, deşi toate încercările sale de pînă acum au suferit un eşec total. Forţele patriotice care controlează patru cincimi din ţară şi care au de partea lor masele largi ale poporului laoţian, dau o ripostă hotărîtă atacurilor rebelilor. Într-o chemare adresată trupelor rebele, comitetul militar naţional al Laosului îndeamnă aceste trupe să întoarcă armele împotriva imperialismului american şi a grupării de la Savannaket, să treacă de partea poporului şi, în colaborare cu trupele guvernului legal, aflate sub comanda generalului Kong Le, să lupte pentru o pace adevărată, neutralitate, conciliere naţională şi unitatea Laosului.

În chemare se arată că zădărnicirea de către Boun Oum a tratativelor de la Vientiane a celor trei prinţi laoţieni a fost dictată de imperialismul american şi de lacheii săi credincioşi din gruparea de la Savannaket care încearcă să provoace din nou războiul fratricid în Laos în interesul imperialismului.

NOUTĂŢI DIN AGRICULTURĂ

Combină pentru recoltarea porumbului

În Kazahstan a fost creată o combină pentru recoltarea porumbului ajuns la maturitate, cultivat pe pămînturi irigate. Combina e prevăzută cu un mecanism principial nou, care separă ştiuleţii de tulpină, în timp ce alte combine smulgînd ştiuleţii, îi deteriorează, ceea ce se soldează cu pierderi de recoltă.

Experienţele au arătat că recoltarea porumbului cu noua maşină reduce de cîteva ori pierderile şi permite să se obţină de 2—4 ori mai mulţi ştiuleţi întregi.

Oamenii de ştiinţă din Kazahstan au stabilit că efortul necesar smulgerii ştiuleţilor de pe tulpină, este de 2-2,5 ori mai mic decît efortul necesar pentru a smulge planta din sol. Această particularitate a fost pusă la temelia concepţiei noii maşini. Organului de lucru al combinei — smulgătorul de ştiuleţi — i s-a dat o formă aerodinamică care permite păstrarea intactă a ştiuleţilor. În cursul smulgerii lor, efortul necesitat de această operaţie se transmite rădăcinilor.

Noua maşină poate lucra cu viteze mari (pînă la 8 km pe oră), cuprinde două rînduri de porumb cu o distanţă de 70 cm între rînduri şi în decurs de o oră productivitatea ei este de 1 hectar.

Combina poloneză autopropulsată

Uzina de maşini agricole din Plock — R.P. Polonă — a pus la punct fabricaţia în serie a combinei autopropulsate „K.Z.B." cu motor Diesel.

Maşina este prevăzută cu comandă hidraulică, ceea ce îmbunătăţeşte funcţionarea unor mecanisme, uşurează deservirea şi accelerează funcţionarea combinei.

În comparaţie cu combinele fabricate anterior, greutatea noii maşini este cu 240 kg mai mică.

Se remarcă iarăşi faptul că această combină poate face ocoliri în unghi drept.

Folosirea apei din turnurile de răcire în legumicultură

La Zschornewitz (în apropiere de Berlin) s-a pus în aplicare inovaţia unui colectiv de muncă de la uzina din această localitate, care constă în valorificarea căldurii apei folosite la turnurile de răcire la obţinerea de culturi de legume timpurii.

Apa de la turnurile de răcire, avînd o temperatură de 33-37° C este captată şi trimisă în conducte subterane pentru încălzirea suprafeţelor însămînţate cu salată verde, conopidă, morcovi şi alte legume, cărora le asigură temperatura cea mai favorabilă creşterii lor. In acest fel, s-au obţinut, de exemplu, recolte de conopidă şi salată verde într-un timp record de 5—6 săptămîni (în loc de 8—10 săptămîni în condiţii obişnuite) şi de pătrunjel — în timp de 4 săptămîni (în loc de 8 săptămîni).

După ce parcurge reţeaua de conducte subterane încălzind pămîntul, apa se întoarce în circuit închis în conducta principală, pentru a servi din nou ca apă rece la turnurile de răcire.

R. P. UNGARĂ

Livezi cu soiuri noi de pomi fructiferi

Gospodăria din Szigetcsep a Şcolii superioare de horticultură şi viticultură se bucură de un renume deosebit în R.P. Ungară. Deşi este încă tînără, gospodăria a şi livrat diferitelor gospodării numeroşi puieţi de pomi fructiferi. An de an, colectivul gospodăriei — cercetători şi grădinari pricepuţi — obţin noi soiuri de pomi fructiferi şi viţă de vie apreciate în întreaga ţară.

In prezent se află în ultimul stadiu lucrările de cultivare a unui nou soi de cais, care dă fructe cu un conţinut bogat de zahăr (25 la sută), depăşind cu 8—10 la sută nivelul general. Totodată noul soi este mult mai rezistent la ger şi în 10 ani poate da 8 recolte bune în loc de trei, cum se obţine în mod obişnuit.

O altă realizare este livada de vişini a gospodăriei. După cum se ştie, soiurile altoite de vişini nu pot forma singuri o livadă, întrucît cu polenul aceluiaşi soi nu se polenizează florile de vişin. Din această cauză pînă în ultimul timp în livezi se plantau diferite soiuri de vişini, ceea ce crea greutăţi la selecţionarea fructelor. In livada gospodăriei de la Szigetcsep cresc vişini din acelaşi soi, însă un soi nou, care şi în aceste condiţii dă recolte bogate. Datorită faptului că vişinii din noul soi au tulpina scurtă, recoltatul se poate face fără folosirea scărilor. Conţinutul de zahăr al fructelor este de 20—21 la sută.

In domeniul cultivării viţei de vie, lucrătorii gospodăriei s-au orientat spre aclimatizarea unor soiuri străine. Scopul acestor experienţe este sporirea rezistenţei la boli a soiurilor folosite. Rezultatele cele mai bune au fost obţinute la soiurile sovietice „Lagdona" şi „Kişmiş", care se coc repede şi au un conţinut bogat de zahăr.

R. P. BULGARIA

Un mare combinat pentru prelucrarea inului

S-a terminat construirea principalelor secţii ale combinatului pentru prelucrarea inului de lîngă Samokov, cel mai mare combinat de acest fel din Bulgaria. Au intrat în funcţiune secţia de prelucrare primară a inului şi secţia de filatură care va produce anual 1.200.000 kg de fire. La secţia de ţesătorie, cu o capacitate de aproximativ patru milioane metri de diferite ţesături de in, se instalează acum cele mai moderne războaie automate.

In America Latină

Ţăranii din Peru au trecut la ocuparea cu forţa a pămînturilor

În ultimele zile, ziarele au anunţat că în diferite regiuni din Peru, ţăranii au ocupat cu forţa pămînturi aparţinînd unor moşieri şi pămînturi care fuseseră acaparate de monopoluri nord-americane. Fapta aceasta a ţăranilor peruvieni nu este decît o verigă din lanţul acţiunilor întreprinse de ei pentru ca pămîntul să fie al celor ce-l muncesc.

Date care nu pot fi puse la îndoială arată că în Peru, marea majoritatea pămînturilor cele mai roditoare aparţin moşierilor localnici şi imperialiştilor. Potrivit unor date aproximative, 73 la sută din pămînturi se află în mîinile a circa 2.000 de moşieri, fiecare dintre aceştia posedînd peste 500 de hectare. De asemenea, imperialiştii stăpînesc în Peru mari întinderi de pămînturi: compania W. R. Grace şi-a întins stăpînirea pe litoral, compania Peruvian Corporation posedă o vastă regiune tropicală care se întinde pe teritoriul a trei departamente; nu mai prejos se situează corporaţia Gerro-de-Pasco, companiile Ford şi Goodrich. Imperialiştii yankei au acaparat în selvă (regiune forestieră) un teritoriu de 4.000 km pătraţi.

În acelaşi timp, majoritatea covîrşitoare a ţăranilor peruvieni nu posedă decît mici parcele de pămînt, de pe care nu-şi pot agonisi nici cele trebuincioase traiului zilnic. O situaţie şi mai grea au cei lipsiţi complet de pămînt şi care lucrează ca muncitori salariaţi pe marile plantaţii de trestie de zahăr, cauciuc etc. Dijma şi arenda, salariul de mizerie, nu constituie singurele forme de exploatare la care sînt supuşi ţăranii şi muncitorii agricoli peruvieni. Îndeosebi în regiunea Anzilor s-a menţinut munca gratuită. Pe lîngă faptul că ţăranii muncesc un anumit număr de zile din săptămînă pe pămîntul moşierului, fiecare familie ţărănească mai este obligată să trimită lunar un bărbat şi o femeie pentru a efectua gratuit munci dintre cele mai umilitoare la conacul sau la casa din oraş a moşierului. Ţăranii sînt supuşi chiar şi la pedepse corporale.

În regiunea de litoral, ţăranii care au luat pămînt în arendă de la moşier, plătesc arenda în natură (în bumbac) şi sînt obligaţi să vîndă moşierului partea de recoltă care le rămîne la un preţ stabilit de acesta înainte de însămînţare — la un preţ care convine numai moşierului. Pe de altă parte, oamenii muncii trebuie să cumpere mărfurile de care au nevoie de la magazine speciale, la preţuri stabilite de moşieri.

In selvă (regiune forestieră) viaţa oamenilor este şi mai grea. Moşierul are la îndemînă o poliţie proprie, cu ajutorul căreia dispune după bunul său plac de munca şi viaţa celor care lucrează pe domeniile lui. Se înţelege că plata pe care o primesc muncitorii agricoli este o plată de mizerie, că aceştia sînt mereu datornici faţă de moşier, motiv pentru care nu au voie să plece de pe moşia acestuia.

Ca să scape de jugul exploatării şi asupririi, ţăranii din Peru s-au ridicat la luptă de nenumărate ori. Lupta pentru pămînt a luat proporţii tot mai mari. În ultimii ani, cinci acţiuni ale ţăranilor au fost reprimate de actualul guvern peruvian cu ajutorul armatelor. Dar, organizaţi şi uniţi, ţăranii din Peru au continuat lupta pentru înfăptuirea unei adevărate reforme agrare.

Faptul că în ultimul timp ţăranii din Peru au ocupat cu forţa pămînturi aparţinînd unor moşieri şi pămînturi care fuseseră acaparate de monopoluri nord-americane, constituie o verigă importantă în lanţul acţiunilor ţărăneşti îndreptate împotriva exploatatorilor şi asupritorilor, pentru un trai omenesc.

O stea de aur pe pieptul unui om

(Urmare din pag. 1-a)

Îngăduiţi-mi o precizare: pe vremuri în Stoicăneşti existau două aparate de radio. Azi, peste 200. Gospodăria colectivă a adus în casa colectiviştilor civilizaţia şi traiul îndestulat. Sutele de case noi, sutele de motociclete, motorete şi biciclete, aragazurile, iată semnele trainice ale socialismului în comuna noastră.

— O întrebare legată de Consfătuirea de la Bucureşti, tovarăşe preşedinte: în lumina învăţămintelor ei, ce măsuri ia gospodăria colectivă din Stoicăneşti?

— M-am reîntors de la Consfătuire mai bogat. Am împărtăşit cu de-amănuntul tovarăşilor mei experienţa largă, bogată, a acestui mare sfat. Colectiviştii noştri au hotărît ca în toamna viitoare să recolteze la ha 5.000 kg boabe de porumb, în teren neirigat, de pe 1.000 de hectare, adică de pe întreaga suprafaţă destinată acestei culturi. Vom face în acest an o fermă avicolă pentru 10.000 de păsări matcă, iar, din 1963, gospodăria noastră va livra anual cel puţin 25.000 de păsări. În 1962 vom livra statului pe bază de contract 1.200 porci, în 1963 numărul porcilor livraţi va ajunge la 3.000, iar în următorii ani la 4.000—5.000.

— Pe plan social-cultural ce va fi nou în 1962?

— În 1962 Stoicăneştii vor avea un nou cămin cultural, un magazin universal. Tot în 1962 va începe construcţia unei şcoli de 8 ani.

— M-a prins tîrziul nopţii la Stoicăneşti. Omul din faţa mea, modest şi harnic ca o albină, e un colectivist, un fost cioban, un autentic organizator şi conducător al unei gospodării colective. Steaua de aur ce străluceşte pe pieptul lui confirmă încăodată un mare adevăr: numai socialismul creşte asemenea oameni.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii